

تقدیم بہ امام جواد سلام اللہ علیہ

کلاسداری تاریخ استعمار

Kelasdari.ir
tabliq-anvartaha.ir

إلیزابت

□ مؤلفان □

حجت الاسلام سید صالح پورمند
مهدی نعمتی

سرشناسنامه: پورمند، سید صالح، 1365 -
عنوان و نام پدیدآور: کلاسداری تاریخ استعمار: الیزابت /
مؤلفان: سید صالح پورمند، مهدی نعمتی
مشخصات نشر: قم، رویش قلم، ۱۳۹۹
مشخصات ظاهری: ۱۵۰ ص. نقشه، [پالتویی]
فروست: سلسله کتاب‌های کلاسداری روش‌مند
ISBN 978-622-97148-0-5
وضعیت فهرست نویسی: فیپا
یادداشت: کتابنامه: ۱۵۰ ص
موضوع: استعمار - ادبیات کودکان و نوجوانان
موضوع: مستعمره‌ها
شناسه افزوده: نعمتی، مهدی، ۱۳۸۲ -
رده‌بندی کنگره: ۱۳۹۹، ۸ ک پ / ۵۱ / ۷
رده‌بندی دیویی: ۳۲۵
شماره مدرک: ۶۱۷۸۶۱۵

اسم کتاب: کلاسداری تاریخ استعمار: الیزابت
تألیف: حجت‌الاسلام سید صالح پورمند
مهدی نعمتی
(پژوهشگران مؤسسه انوار طاها)
ناشر: رویش قلم
طراح جلد: حجت‌الاسلام سید محمد موسوی
صفحه‌آرا و ویراستار: علی‌رضا عادل
ناظر: حجت‌الاسلام سید محمد جواد حسینی
نوبت چاپ: اول، تابستان ۱۳۹۹
تیراژ: ۵۰۰

قیمت: تکرنگ ۵۵.۰۰۰ تومان
شابک: 978-622-97148-0-5

مراکز پخش:

(۱) قم، خیابان صفائیه، کوچه ۲۸، پلاک ۱۴۹

تلفن: 09913387230

(۲) قم، خیابان معلم، کوچه ۱۴، پلاک ۲۹

تلفن: 37848838-37848839

فهرست

7 پیشگفتار

9 چندتا سؤال و جواب عجیب!

15 کشور فرانسه

38 بریتانیا

101 کشور بلژیک

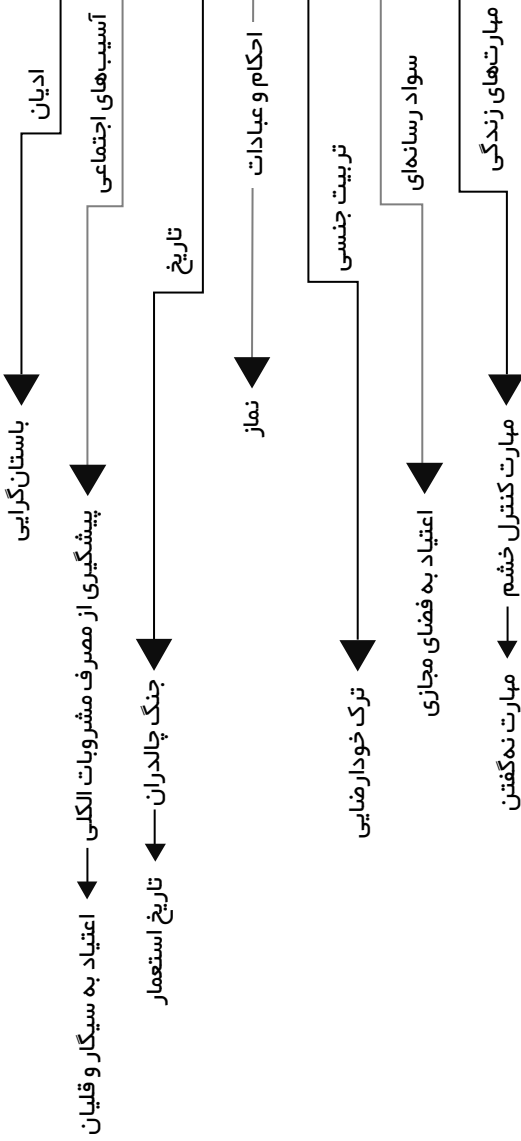
114 باغ وحش‌های انسانی در کشورهای مختلف

131 کشور آمریکا

148 آیات و روایات

150 منابع

موضوعات کلاسداری

◇◇ پیشگفتار ◇◇

بسم الله الرحمن الرحيم

برای تربیت صحیح و آموزش تأثیرگذار،
دو اصل مهم و کلیدی وجود دارد:
محتوا، روش ارائه. پیداست که این دو
اصل، وقتی به هدف نهایی خود، یعنی
تغییر نگرش در مخاطب، می‌رسند که
در بهترین سطح خود باشند.

دو اصل کلیدی

به لطف خدای متعال و حضرت ولی عصر عجل الله تعالی
فرجه الشریف گروه تبلیغی مؤسسه انوار طاها
علیهم السلام، با همکاری مؤسسه کلاسداری، موفق
شد «سلسله کتاب‌های کلاسداری روش‌مند» را
به منظور توانمندسازی مبلغان و مربیان گرامی کشور
تهیه نماید.

براین اساس گروه تبلیغی مؤسسه انوار طاها
علیهم السلام اقدام به تجمیع موضوعات تحقیقاتی نمود
و به بیش از ۱۸۰ موضوع پژوهشی رسید که کتاب
حاضر (کلاسداری تاریخ استعمار) هفتمین محصول
آن می‌باشد. به همراه این کتاب، یک حلقه CD نیز
ارائه شده که شامل فایل پاورپوینت می‌باشد.

چرا استعمار؟

شاید بتوان مهم‌ترین علت پرداختن به مسئله «تاریخ» و «تاریخ استعمار» را ناآگاهی و غفلت نسل جوان از این موضوع بسیار حیاتی دانست. موضوعی که حداقل برای سعادت‌مند زندگی‌کردن در همین دنیا نیز بسیار حائز اهمیت است. چراکه در سایهٔ پرچم و در زیر چکمهٔ استعمارگر، سعادت دنیوی (و گاه اُخروی) معنا ندارد.

مبلمان و مربیانی که نسبت به محتوا پیشنهاد یا انتقادی دارند، می‌توانند نظرهای خود را در سایت گروه تبلیغی انوار طاها علیهم‌السلام به نشانی www.tabliq-anvartaha.ir و مؤسسه کلاس‌داری www.Kelasdari.ir مطرح نمایند.

و الحمد لله رب العالمین

مؤسسه انوار طاها

مؤسسه کلاس‌داری

قم مقدسه، بهمن ۹۸

بخش ۱

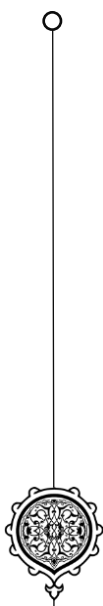
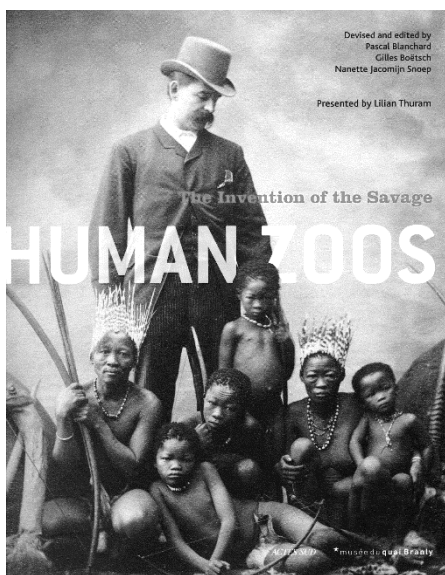
چندتا سؤال و جواب عجیب!

HUMAN ZOOS

بچه‌ها، کی معنی جمله بالا را میدونه؟

باغ وحش‌های انسانی!

این تصویر، مربوط به پوستر تبلیغات باغ وحش
انسان‌ها در یکی از کشورهای اروپایی هست.

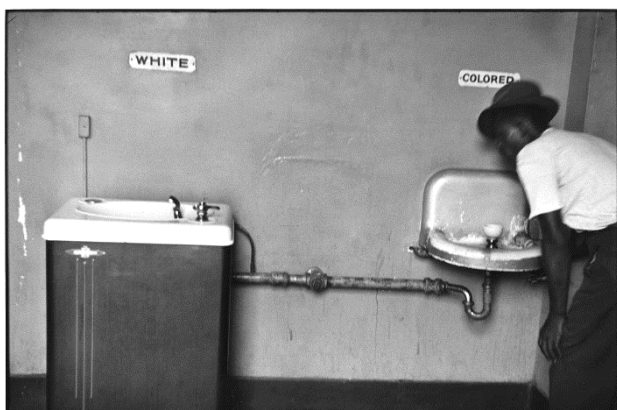
این تصویر در سال ۱۹۵۸ م. در یکی از باغ وحش های
انسانی بروکسل (پایتخت بلژیک) گرفته شده.

«دختر خردسال سیاه پوست» که در این باغ وحش،
داخل قفس نگهداری می شده و روزانه توجه
تماشاگران مختلفی را به خود جلب می کرده!

این عکس چه نکته‌ای داره؟

رنگی / سفید

North Carolina 1950

ایالت کارولینای شمالی (آمریکا)

۷۰ سال قبل

شاید باورتون نشه ولی...

آمریکایی‌ها محل آب‌خوری سیاه‌پوست‌ها را از

سفیدپوست‌ها جدا کرده بودند!

قرن ۲۱ میلادی، سال ۲۰۱۲ :
سنگینی استعمار بر دوش مردم سیاه پوست!
شاهزاده ویلیام، نوه ملکه انگلیس.

اولین کسی که به آمریکا رفت، کی بود؟

اولین مسافران آمریکا: مسلمان‌ها بودند!

حمید شفیع‌زاده، نویسنده کتاب «تاریخ حضور ایرانیان و مسلمانان در قاره آمریکا، پیش از کریستف کلمب» می‌نویسد: در منابع مختلفی از [طرف] غربی‌ها و مسلمانان چینی، به حضور مسلمانان در قاره آمریکا [آن‌هم] پیش از [حضور] غربی‌ها اشاره شده است.

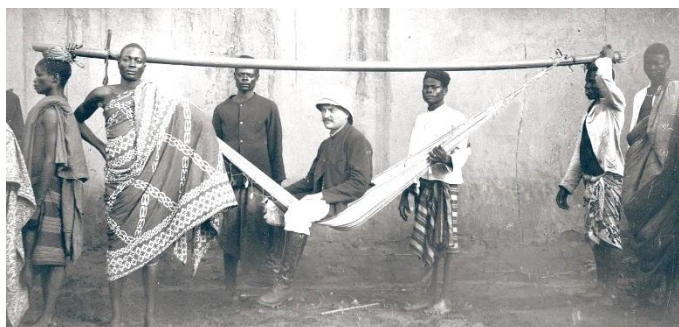

اولین اشغال‌کننده آمریکا: کریستف کلمب (Christoph Kolumbus)

اکثر سرخ‌پوستان آمریکا، کریستف کلمب را مسئول کشتار ده‌ها میلیون نفر از مردم بومی و نیز عامل استثمار آمریکا از سوی اروپا می‌دانند.

بچه‌ها، به نظر شما چرا یه اروپایی، چنین قیافه و ژستی را برای انتخاب کرده؟

شاهزاده، به همراه همسرش (کاترین میدلتون)

بخش ۲

کشور فرانسه

بچه‌ها، برج ایفل برای کدوم کشوره؟
الجزایر!!!

ده‌ها تن آهن از معادن کشور «الجزایر» (کشوری در شمال آفریقا) دزدیده و به فرانسه برده شد تا با آن، برج ایفل را بسازند.

فرانسه جشن صدمین سال انقلاب خود (در ۱۸۸۹) را با افتتاح برج ایفل همراه کرد. بلندترین سازه جهان در زمان خود (بیش از ۳۲۰ متر ارتفاع). اما چیزی که فرانسوی‌ها از جهان پنهان کردند، حقیقتی درباره آهن به‌کارگرفته شده در ساخت این برج است.

تیم‌های فرانسوی با همراهی ارتش فرانسه، آهن را از معادن «الجزایر» استخراج کرده و به فرانسه فرستادند. «گوستاو ایفل»، طراح و معمار برج ایفل، از کیفیت آن ابراز شگفتی کرده بود!

فرانسه (France)

تعداد مستعمره‌ها: ۲۶ کشور
بیش از ۸ درصد مساحت جهان
در ۳ قاره

در آفریقا:

مراکش، الجزایر، تونس، بنین، بورکینا فاسو، ساحل
عاج، گینه، مالی، موریتانی، نیجر، سنگال، توگو،
کامرون، آفریقای مرکزی، چاد، گابون، کنگو، کومور،
ماداگاسکار، رواندا.

در آمریکا:

بخشی از کانادا، سن‌پیر و میگلن (شرق کانادا)،
بخشی از ایالات متحده، برزیل، گویان (شمال شرق
برزیل).

در آسیا:

مستعمرات فرانسه در هند، ویتنام، لائوس، کامبوج.

تاریخچه امپراطوری فرانسه

- تأسیس: ۱۵۳۴ / فروپاشی: ۱۹۸۰
البته استعمارگری او همچنان ادامه دارد...

فرانسه، پس از بریتانیا، دومین امپراطوری بزرگ بود.

استعمار فرانسه بیش از ۱۲,۳۴۷,۰۰۰ کیلومتر مربع را دربر می‌گرفت.

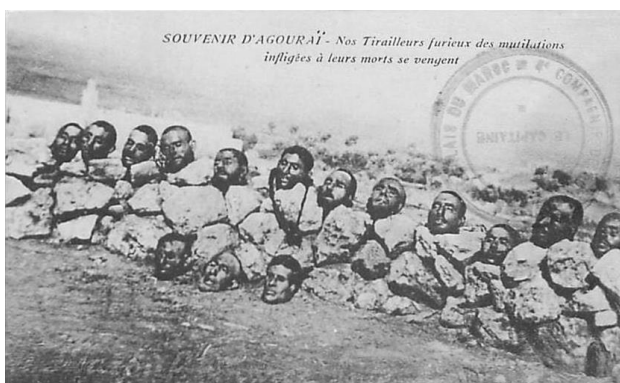
فرانسه، در مدت ۱۳۲ سال اشغال «الجزایر» (۱۸۳۰-۱۹۶۲) مرتکب جنایات وحشتناک بی‌شماری بر ضد این کشور شد و ده‌ها میلیون نفر را کشت!

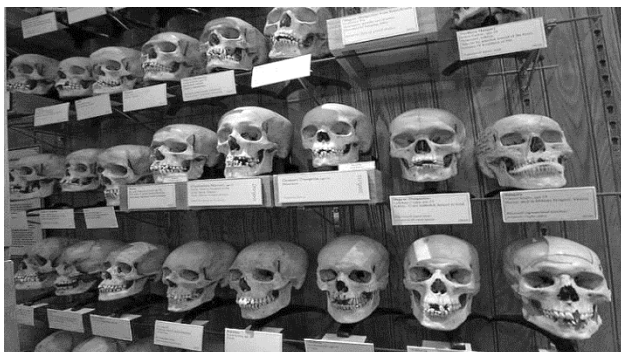
فرانسه، به‌خاطر جنگ‌های ناپلئون، دچار شرایط سخت اقتصادی شده بود و اروپا نیز این کشور را منزوی کرده بود. به‌همین دلیل، فرانسه (که حالا الجزایر را اشغال کرده بود) چاره‌ای جز قرض‌گرفتن پول از الجزایر نداشت؛ اما این بدهی‌ها را (به استناد گفته‌های محمد امین بلغیث، رئیس بخش علوم و تمدن اسلامی دانشگاه الجزایر) که نزدیک به ۲۴ میلیون شمش طلای آن زمان است، هنوز تسویه نکرده است!!

حمله به الجزایر، در زمان «شارل دهم» اتفاق افتاد.

**عکس یادگاری سربازان فرانسوی
با سرهای جداشده مردم الجزایر و نیز
سر مبارزان استقلال مراکش در مدت «قیام ریف»، ۱۹۲۲ م.**

بچه‌ها، به نظرتون اینجا کجاست؟

موزه ملی تاریخ طبیعی پاریس (فرانسه)
محل نگهداری ۱۸,۰۰۰ جمجمه مردم الجزایر

رسانه‌های فرانسوی، به‌ویژه شبکه تلویزیونی «فرانس ۲۴» از وجود بیش از ۱۸,۰۰۰ جمجمه، آن‌هم در موزه ملی تاریخ طبیعی پاریس (پایتخت فرانسه) خبر دادند.

از میان این هزاران جمجمه، صاحبان ۵۰۰ جمجمه شناسایی شده‌اند. از این تعداد، ۲۶ جمجمه، متعلق به سران مقاومت الجزایر بوده که به‌وسیله اشغالگران فرانسوی کشته شده بودند.

این جمجمه‌ها برای مردم الجزایری است که سرهایشان به‌دست فرانسوی‌ها قطع شد. مقامات فرانسه، ده‌ها سال است که حاضر به اعتراف درباره این موضوع نیستند.

میگوهای بیگارد

بتن ریختن!!

نیروهای هوابرد فرانسه، صدها زندانی الجزایری را از بندر «الجزیره» و طی «پروازهای مرگ» از هلیکوپتر به دریا می‌ریختند تا غرق شوند. اما چون اجساد زندانیان روی آب می‌آمدند، نیروهای فرانسوی تصمیم گرفتند قبل انداختن زندانیان به دریا، روی پای آنها بتن بریزند تا به اعماق دریا فرو بروند!

این قربانیان به خاطر «ژنرال مارسل بیگارد» (Marcel Bigeard) فرمانده لشکر سوم هوابرد فرانسه، به «میگوهای بیگارد» مشهور شدند. همچنین، کشتی‌های نظامی هم در آنجا حضور داشتند و نیروهای فرانسوی را از نظر ذهنی آماده می‌کردند و اجازه بیداری به وجدان آنها نمی‌دادند.

ژنرال مارسل بیگارد در سن ۸۰ سالگی، با افتخار در مقابل تصویر ۴۰ سالگی خود ایستاده است.

در سال ۱۹۶۰ میلادی، فرانسوی‌ها اولین بمب اتمی خود را در جنوب کشور «الجزایر» آزمایش کردند.

قدرت یکی از این بمب‌ها، ۶ برابر قدرت بمبی بود که ارتش آمریکا در شهر هیروشیما و شهر ناکازاکی (ژاپن) منفجر کرد.

در بین سال‌های ۱۹۶۰ تا ۱۹۶۶، فرانسوی‌ها ۱۷ بمب اتمی در خاک کشور الجزایر آزمایش کردند.

عمق فاجعه اینجاست: جایی که نیروهای فرانسه به‌منظور تحقیقات خود، بیش از ۲۴ هزار نفر از اسیران الجزایری را در معرض تشعشعات بمب‌های اتمی خود قرار دادند.

آفریقا چرا آفریقاست؟

بچه‌ها، چرا با این همه سرمایه، آفریقا فقیر است؟

کِوین کارتر (Kevin Carter)

عکاس عکس معروف کودک و کرکس که همین اثر او، جایزه پولیتزر (Pulitzer) را برای او به ارمغان آورد.

با اینکه جایزه پولیتزر را برنده شد اما تلخی اتهامات درباره بی‌وجدانی‌اش نسبت به سوژه (پسر بچه)، بیشتر از موفقیتش بود. وی در سن ۳۳ سالگی دست به خودکشی زد.

بچه‌ها، این نقشه کدام قاره است؟

نقشه قاره آفریقا در سال ۱۹۱۳ میلادی
(حدود ۱۱۰ سال قبل) و مستعمرات کشورهای
اروپایی...

England	انگلستان
France	فرانسه
Portugal	پرتغال
Italy	ایتالیا
Germany	آلمان
Spain	اسپانیا
Belgium	بلژیک

بچه‌ها، بعضی از کشورها زبان رسمی‌شون انگلیسی،
فرانسوی و... است. حتی واحد پولشون «فرانک» هست!
به نظرتون اینها کشورهای موفق‌اند؟ وضعشون خوبه؟

گفتیم فرانسه ۲۵ مستعمره داشت که ۱۷ مستعمره،
در آفریقا بودند.

چند کشور دنیا زبان رسمی‌شان فرانسوی است؟

۲۹ کشور؛ که از این تعداد، ۲۰ کشور، آفریقایی هستند.

جمهوری دموکراتیک کنگو / ماداگاسکار / کامرون /
ساحل عاج / بورکینافاسو / نیجر / سنگال / مالی /
رواندا / گینه / چاد / بروندي / بنين / توگو / جمهوری
آفریقای مرکزی / جمهوری کنگو / گابن / کومور / گینه
استوایی / جیبوتی / سیشل.

واحد پول فرانسه، فرانک (Franc) است.

جالب آنکه واحد پول ۲۰ کشور آفریقایی نیز فرانک است.

بنين / بورکینافاسو / چاد / ساحل عاج / سنگال / کامرون /
جمهوری کنگو / گابن / گینه استوایی / گینه بیسائو /
مالی / نیجر / آفریقای مرکزی / گینه / جیبوتی / کومور /
رواندا / جمهوری دموکراتیک کنگو

آیا می‌دانید در حال حاضر، هنوز هم بسیاری از کشورهای آفریقایی، مالیات استعماری به فرانسه پرداخت می‌کنند؛ آن‌هم با وجود استقلال کشورشان!؟

در سال ۱۹۵۸ م. وقتی «احمد سِکو توره» (Sekou Toure)، اهل گینه) تصمیم گرفت از زیر چتر استعمار فرانسه بیرون بیاید و کشورش را به استقلال برساند، استعمار فرانسه از این حرکت وی بسیار خشمگین شده و در اقدامی تاریخی، از نیروهای خود در گینه خواست که در تمام این کشور، هر چیزی را که از نظر آن‌ها نشان‌دهنده و نماینده مزایای استعمار فرانسه است، در هم بشکنند!

در نتیجه، ۲,۰۰۰ فرانسوی، کشور گینه را ترک کردند. همچنین تمام دارایی‌های خود را بردند و هرآنچه را هم که قابل جابه‌جایی نبود، خراب کردند: مدرسه‌ها، مهد کودک‌ها، ساختمان‌های اداری و دولتی، اتومبیل‌ها، کتاب‌ها، داروها، ابزارهای مؤسسه‌های پژوهشی و حتی تراکتورها.

آن‌ها حتی به حیوانات هم رحم نکردند؛ اسب‌ها و گاوها در مزارع کشته شدند و مواد غذایی ذخیره‌شده در انبارها، سوزانده یا مسموم شدند.

بسیار واضح است که هدف از این کار فرانسوی‌ها، فرستادن پیامی روشن به همه مستعمرات دیگر درباره نتایج طرد فرانسه بود!!

FIFA

Guinea-Bissau

27 Oct 2013
16 : 00
GMT

France

حالا «گینه» باید چند تا گل به «فرانسه» بزنه تا
این همه ظلم جبران بشه!؟

راستی بحث گل و فوتبال شد...

بچه‌ها، قهرمان فینال جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه، کدوم
تیم بود؟

~~فرانسوی‌ها~~

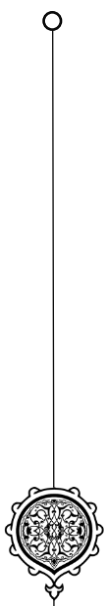
آفریقایی‌ها

چون از ۲۳ بازیکن فرانسه، ۱۵ نفرشون، اصالت
آفریقایی دارند.

الجزایر	نَبیل فقیر (Fekir)
مالی	کانته (Kante)
آنگولا	ماتویدی (Matuidi)
مالی	سیدیبه (Sidib)
سنگال	بنجامین مندی (Mendy)
کنگو	انزونزی (Nzonzi)
کنگو	ماندانداندا (Mandanda)
مراکش	عادل رامی (Adil Rami)
توگو	تولیسو (Tolisso)
کامرون	اومتیتی (Umtiti)
گینه	پوگبا (Pogba)
کامرون	ام‌باپه (Mbappe)
موریتانی	عثمان دِمبِله (Dembélé)
نیجریه	توماس لِمَار (Lemar)
کنگو	کیمپمِبِه (Kimpembe)

استعمارگران، اگر بتوانند، نخبگان و دانشمندان را جذب می‌کنند. و آلا آنها را ترور خواهند کرد.

۲۵۰ دانشمند

۲۵۰ دانشمند هسته‌ای عراق به دست اسرائیل به شهادت رسیدند.

روزنامه عراقی «البینة الجديدة» در گزارشی اعلام کرد که بر اساس گزارش وزارت خارجه آمریکا به جورج بوش (رئیس جمهور سابق آمریکا)، در زمان انتشار این گزارش، بیش از ۲۵۰ دانشمند هسته‌ای عراق و بیش از ۲۰۰ استاد دانشگاه در تمامی حوزه‌ها، از سوی موساد هدف ترور قرار گرفته و کشته شدند.

این گزارش تأکید کرده بود که بیش از ۱,۰۰۰ دانشمند عراقی در لیست سیاه ترور رژیم صهیونیستی قرار داشته‌اند و برخی از انفجارها و ناامنی‌های عراق، با هدف ترور همین دانشمندان انجام شده است.

دانشمندان هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران که توسط رژیم اسرائیل به شهادت رسیدند:

شهید مجید شهریاری
تولد: ۱۶ آذر ۱۳۴۵، زنجان
شهادت: ۸ آذر ۱۳۸۹، تهران

شهید مصطفی احمدی روشن
تولد: ۱۷ شهریور ۱۳۵۸، همدان
شهادت: ۲۱ دی ۱۳۹۰، تهران

شهید داریوش رضایی‌نژاد
تولد: ۲۹ بهمن ۱۳۵۵، ایلام
شهادت: ۱ مرداد ۱۳۹۰، تهران

شهید مسعود علی‌محمدی
تولد: ۳ شهریور ۱۳۳۸، تهران
شهادت: ۲۲ دی ۱۳۸۸، تهران

۵۰۰ میلیارد دلار در سال، درآمد فرانسه از آفریقا

ماونا رومارک کوتون می‌گوید: حتی الآن که من این مقاله را می‌نویسم، ۱۴ کشور آفریقایی توسط فرانسه به‌خاطر پیمان استعماری، مجبور هستند ۸۵ درصد ذخایر خود را تحت نظارت وزارت امور مالی فرانسه، به بانک مرکزی این کشور بریزند.

تاکنون که سال ۲۰۱۴ است، توگو و ۱۲ کشور آفریقایی همچنان باید بدهی استعماری به فرانسه بپردازند. هر مسئول آفریقایی که زیر بار این امر نروند، کشته یا قربانی کودتا می‌شود. کسانی که اطاعت کنند، به‌لطف سبک زندگی مجلل، مورد حمایت و تشویق فرانسه قرار می‌گیرند؛ درحالی‌که مردم آنها در بیچارگی و ناامیدی دست‌وپا می‌زنند.

چنین سیستم مصیبت‌باری به‌وسیله اتحادیه اروپا محکوم شده؛ اما فرانسه حاضر نیست از این نظام استعماری صرف‌نظر کند. نظامی که گنجینه‌های حدود ۵۰۰ میلیارد دلار در سال، از آفریقا به او می‌دهد.

چرا اروپا کاری می‌کند که آفریقا، آفریقا بماند؟

فرانسه منهای
آفریقا!

مارس ۲۰۰۸، رئیس‌جمهور اسبق فرانسه، «ژاک شیراک» گفت: «فرانسه بدون آفریقا به سمت تنزل به رده سوم قدرت جهانی پیش می‌رود.» پیش از او، «فرانسوا میتران» هم در سال ۱۹۵۷ پیش‌بینی کرده بود: «فرانسه بدون آفریقا، تاریخی در قرن ۲۱ نخواهد داشت.»

میتران، رئیس‌جمهور سابق فرانسه در گفت‌وگو با روزنامه فیگارو در سال ۱۹۹۸ گفته بود: نسل‌کشی در آن کشورها، آن‌قدرها هم اهمیت نداشت!!!

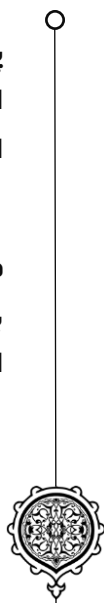
سانسور استعمار

سانسور بیش از ۲۵۰ کتاب و روزنامه و فیلم، فقط در فرانسه و ۵۸۶ عنوان در کشور الجزایر.

فیلم نبرد الجزیره (La Battaglia di Algeri) :

پس از اتمام جنگ، «گیلو بونتیکور فو»، فیلمساز ایتالیایی، اقدام به ساخت فیلم «نبرد الجزیره» کرد. اما اکران این فیلم تا ۵ سال در فرانسه ممنوع بود.

فیلم راه‌های افتخار (Paths of Glory) فیلمی ضد جنگ، به کارگردانی استنلی کوبریک بود که تا ۲۹ سال بعد، اکران این فیلم ممنوع بود.

سازمان بین‌المللی فرانکوفون (La Francophonie)

سازمانی که از مناطق فرانسوی‌زبان در سراسر جهان تشکیل شده و ۸۴ کشور و دولت در این سازمان عضویت دارند.

واژه «فرانکوفون» اولین بار در سال ۱۸۸۰ برای فرانسوی‌ها به کار رفت تا به این وسیله، مستعمرات این کشور در جهان شناخته شود.

تعداد واژه‌های فرانسوی در فارسی، در فرهنگ دهخدا، نزدیک به ۸۲۰، فرهنگ مشیری ۱۲۰۰، فرهنگ عمید ۱۶۰۰ و در فرهنگ معین ۱۷۰۰ واژه می‌باشد.

پژوهشی در سال ۱۹۸۲ (حدود ۴۰ سال قبل) انجام گرفت که تعداد وام‌واژه‌های فرانسوی در فارسی را بین ۲ تا ۴ هزار برآورد می‌کند.

۴۰۰۰ واژه

فرانسوی!

تعداد واژه‌های فرانسوی در فارسی، در فرهنگ دهخدا، نزدیک به ۸۲۰، فرهنگ

مشیری ۱۲۰۰، فرهنگ عمید ۱۶۰۰ و در

فرهنگ معین ۱۷۰۰ واژه می‌باشد.

پژوهشی در سال ۱۹۸۲ (حدود ۴۰ سال قبل) انجام

گرفت که تعداد وام‌واژه‌های فرانسوی در فارسی را

بین ۲ تا ۴ هزار برآورد می‌کند.

**بچه‌ها، شما چندتا از واژه‌های فرانسوی را که توی
فارسی استفاده می‌کنیم، میتونید بگید؟**

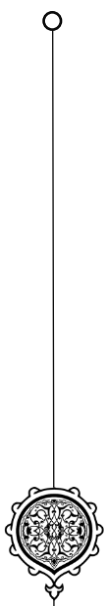
شاید باورمون نشه که
بعضی از واژه‌هایی که ما فارسی‌زبان‌ها استفاده می‌کنیم،
واقعاً فارسی نیستند و در اصل، فرانسوی هستند!

چند نمونه:

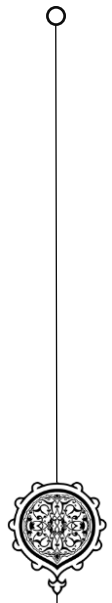

مادر	=	مامان
نیمرو	=	أملت
نشانی	=	آدرس
خودرو	=	اتومبیل
نماینده	=	آژانس
آسان‌بر	=	آسانسور
ورزشگاه	=	استادیوم
گَرفه	=	آسفالت
نفس‌تنگی	=	آسم
خروجی	=	اگزوز
نگارنامه	=	آلبوم
بیمار رسان	=	آمبولانس
گذربر	=	اتوبوس
کاج‌دیس	=	آناس
گیرنده	=	آنتن
آسان‌گیری	=	آوانس
اضطراری	=	اورژانس
نظر	=	ایده
انباره	=	باتری

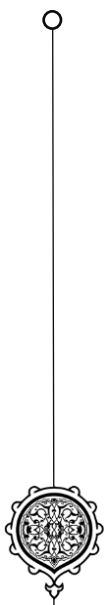

انباره سوخت	=	باک
ایوان	=	بالکن
ساروج	=	بتن
خیابان بزرگ	=	بلوار
پیراهن	=	بلوز
سرمايه	=	بودجه
فروشگاه خوراکی	=	بوفه
دوبار پخته شده	=	بیسکویت
پروانه	=	پاپیون
توقفگاه	=	پارکینگ
بازارچه	=	پاساژ
جیب	=	پاکت
کمانک	=	پرانتز
فشار	=	پرس
طرح و نقشه	=	پروژه
درگاه برق	=	پریش
پلاستیک	=	پلاستیک
پلاک	=	پلاک
بانک	=	بانک
آگهی	=	پلاکارد

گرده	=	پودر
نگاره	=	تابلو
مسافرکش	=	تاکسی
دستشویی	=	توالت
پزشک	=	دکتر
روپوش	=	مانتو
درست‌نویسی	=	دیکته
دوازده	=	دوجین
غذاخوری	=	رستوران
پرکردن	=	شارژ
بخت و اقبال	=	شانس
سرشوی	=	شامپو
جاخوردن	=	شوک
گرمایش	=	شופاژ
عبارت	=	فَراز
دمابان	=	فلاسک
آزمون سراسری	=	کنکور
درنگ‌نما	=	ویرگول
بالاخانه	=	آپارتمان
فروشگاه	=	مغازه

بخش ۲

بریتانیا

انگلیس (ENGLAND)

تعداد مستعمره‌ها : بیش از ۵۸ کشور
معادل بیش از یک‌چهارم از خشکی‌ها و جمعیت جهان
حمله نظامی به بیش از ۱۰۰ کشور جهان

نقشه مستعمرات انگلیس

مساحت نواحی تحت حکومت بریتانیا در سال ۱۹۲۲،
بیش از ۳۳,۰۰۰,۰۰۰ کیلومتر مربع بوده است.
جمعیت این امپراتوری بیش از ۴۵۰,۰۰۰,۰۰۰ نفر
بوده.

ملکه الیزابت ۹۴ ساله، در مدت دوران ۶۵ ساله سلطنتش، ۱۴ نخست‌وزیر بریتانیا و ۱۲ رئیس‌جمهور آمریکا را پشت سر گذاشته است. وی اکنون طولانی‌ترین دوران زمامداری را در جهان در اختیار دارد.

چون جرج ششم، فرزند پسر نداشت، تاج و تخت سلطنت به دختر ارشد وی منتقل شد. الیزابت، در شکارگاه سلطنتی در کنیا بود که خبر مرگ پدرش را دریافت کرد.

الیزابت در فوریه ۱۹۵۲ و در سن ۲۵ سالگی ملکه بریتانیا و مستعمرهای انگلیس شد. بسیاری از مردم بریتانیا کسی غیر از ملکه الیزابت را در رأس سلطنت کشور خود تجربه نکرده‌اند؛ چون ۸۱ درصد از ساکنان کنونی بریتانیا، در زمان تاج‌گذاری ملکه هنوز به دنیا نیامده بودند...

ملکه‌ای با ۲ جشن تولد در هر سال!

به نظرتون چرا؟

تاریخ تولد واقعی ملکه، ۲۱ آوریل (ماه چهارم) است اما بریتانیایی‌ها به‌طور رسمی، تولد وی را در ۱۱ ژوئن (ماه ششم) جشن می‌گیرند. شاهان و ملکه‌هایی که تولد آنها در روزهای سرد سال است، معمولاً تولد خود را در روزهایی که هوا بهتر و شرایط برای جشن عمومی مهیا باشد، جشن می‌گیرند. از این‌رو، جشن تولد رسمی ملکه الیزابت، هر سال در ماه ژوئن برگزار می‌شود.

بیش از ۱۰۰۰ سرباز، اسب و نوازنده، در مراسم رژه حضور دارند. این یک مراسم سالانه است که برای جشن تولد رسمی ملکه برگزار می‌گردد.

ملکه ۹۴ ساله، به‌همراه همسر ۹۷ ساله‌اش،

با ۱۲۸ جشن تولد!!

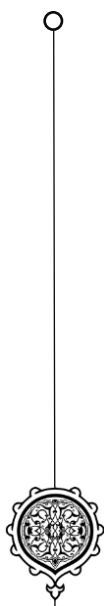

الماس ایرانی «کوه نور» روی تاج ملکه انگلیس

«رانجیت سنگ» (از شاهان پنجاب هند) این الماس را از یک پادشاه افغان، که خواستار پناهنده شدن به هند بود، به دست آورده بود.

الماس کوه نور، در ملکیت پادشاهان افغان بوده است و پیش از آن نیز، در دست خانواده‌های پادشاهی فارس بوده است.

بچه‌ها، می‌دونید ملکه انگلیس چه اختیاراتی داره؟

صاحب قوهای امپراطوری بریتانیا

از قرن دوازدهم میلادی، پادشاهی انگلستان، مالکیت تمامی قوهای موجود در امپراطوری بریتانیا را از آن خود دانسته و آنها را نماد ظرافت و زیبایی و البته خوشمزگی نامید. ملکه، امروزه از گوشت این قوها استفاده نمی‌کند اما در واقع هنوز هم مالک تمامی قوهای کشور است.

یکی از افرادی که به وی «علامت‌گذار قوهای ملکه» (Queen's Swan Marker) گفته می‌شود، هر ساله قوهای رودخانه تایمز را شمارش و علامت‌گذاری کرده و وضعیت سلامتی آنها را بررسی می‌نماید.

ملکه الیزابت به‌همراه اجراکنندگان مراسم قوها

ملکه الیزابت، شاعر مخصوص به خود دارد!

ملک‌الشعرا، یک منصب درباری در جامعه بریتانیا است که توسط حاکم تعیین می‌شود. «کارول آن دوفی» تا سال ۲۰۱۹ صاحب این منصب بود به‌عنوان شاعر درباری، مسئولیت سرودن شعرهای مورد علاقه ملکه را داشت!

ملکه الیزابت به پاسپورت نیاز ندارد

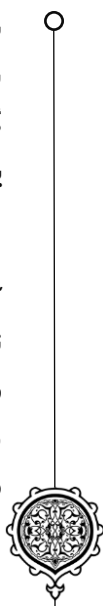
ملکه الیزابت برای سفرهای خارجی خود، به پاسپورت نیازی ندارد. البته همه پاسپورت‌های بریتانیا با درج نام او صادر می‌شوند. او بارها بدون نیاز به ارائه پاسپورت به ۱۱۶ کشور سفر کرده است.

۱. ملکه الیزابت، مالک تمام دولفین‌های آبهای تحت سلطه بریتانیا است. تصویب این قانون به سال ۱۳۲۴ میلادی (یعنی دوران حکومت شاه ادوارد دوم) بازمی‌گردد. طبق این قانون، تمام ماهیان خاویاری، گرازهای دریایی، نهنگ‌ها و دلفین‌های آبهای تحت سلطه بریتانیا، جزو حیوانات سلطنتی هستند.

۲. ملکه الیزابت برای رانندگی به گواهی‌نامه نیاز ندارد. هر چند تمام گواهی‌نامه‌های رانندگی با درج نام ملکه الیزابت صادر می‌شوند اما خود ملکه، تنها شخصی است که به‌طور قانونی برای رانندگی به گواهی‌نامه نیاز ندارد و خودروی او نیز لازم نیست پلاک شده باشد.

۳. ملکه الیزابت از پیگیری قضایی، مصون است. تمام پیگیری‌های قضایی در بریتانیا به نام ملکه صورت می‌گیرند اما خودش از هر نوع پیگیری قضایی مصون است و نمی‌توان وی را مجبور کرد تا به دادگاه، مدرک ارائه دهد.

انگلستان مدعی بود که

نژاد آنگلو ساکسون‌ها

(Anglo-Saxons)

باید بر دنیا حکومت کنند!!!

سرود ملی و سلطنتی

GOD SAVE THE QUEEN/KING

خدا ملکه / پادشاه را حفظ کند

God save our gracious Queen

خداوند، ملکه بخشنده ما را نجات دهد

Long live our noble Queen

زنده باد ملکه نجیب ما

God save the Queen

خدا ملکه را حفظ کند

Send her victorious

برای او پیروزی بفرست

Happy and glorious

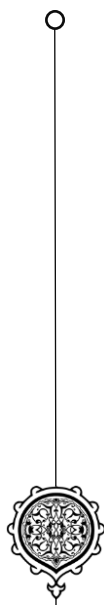
مبارک و باشکوه

Long to reign over us

طولانی برای سلطنت بر ما

God save the Queen

خدا ملکه را حفظ کند

این سرود، در بریتانیا و نیز قلمروهای آن خوانده می‌شود:

آنتیگوا و باربودا (سلطنتی)

استرالیا (سلطنتی) و ایالت جزیره نور فولک (ملی و سلطنتی)

باهاما (سلطنتی)

باربادوس (سلطنتی)

بلیز (سلطنتی)

برمودا (ملی و سلطنتی)

کانادا (سلطنتی)

گرِنادا (سلطنتی)

جامائیکا (سلطنتی)

نیوزیلند (ملی و سلطنتی) و ایالت جزایر کوک و نیووی (سلطنتی)

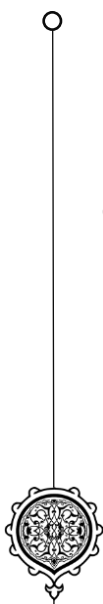
توکلائو (ملی و سلطنتی)

سَنَت کیتس و نویس (سلطنتی)

جزایر سلیمان (سلطنتی)

تووالو (سلطنتی)

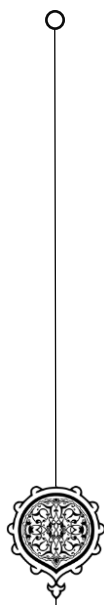
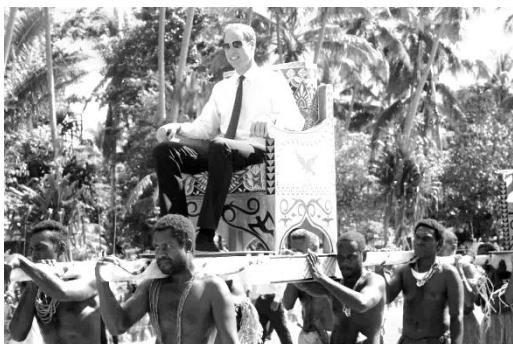
بریتانیا (سلطنتی و ملی)

ملکه انگلیس، الیزابت دوم،
سوار بر مردم تووالو
۱۹۸۲ میلادی

شاهزاده ویلیام، نوه ملکه،
سوار بر مردم تووالو
۲۰۱۲ میلادی

کشور تووالو (Tuvalu)

در نقشه جهانی. درج پرچم انگلیس، داخل پرچم ملی آن.

نمردیم و معنی استقلال را هم فهمیدیم!

این کشور در قرن ۱۹ میلادی مستعمره انگلیس شد و در سال ۱۹۷۸ (ظاهراً) استقلال یافت. در تووالو که به صورت پادشاهی اداره می‌شود، ملکه انگلیس، رئیس حکومت است و نمایندگی از او را یک حاکم در این کشور به عهده دارد.

حاکم را ملکه انگلیس، با پیشنهاد نخست‌وزیر تووالو انتخاب می‌کند.

استرالیا

درج پرچم انگلیس، داخل پرچم استرالیا

استرالیا و ملکه انگلیس

ملکه الیزابت می‌تواند تمام اعضای دولت استرالیا را اخراج کند. ملکه بریتانیا به‌عنوان بالاترین مقام کشور استرالیا، دارای اختیارات ویژه‌ای است. مثلاً در سال ۱۹۷۵، نماینده ملکه در استرالیا، نخست‌وزیر این کشور را اخراج کرد.

جالب اینکه می‌گویند: مقام ملکه، تشریفاتی است!!

بچه‌ها، کی معنی «مستعمره» رو میدونه؟

استعمار کهن چیه؟

استعمار نو چیه؟

استعمار فرانسه؟

معنی امپریالیسم = امپراطوری یعنی چی؟

معنی کاپیتولاسیون؟

Opium War !

کی میدونه «جنگ تریاک» چیه؟

۱. چین

۲. انگلیس

انگلیس از چین چای وارد می‌کرد و بابت آن باید نقره می‌پرداخت.

۳. مکزیک

انگلیس نقره‌ها را از مکزیک (که مستعمره‌اش بود) به‌دست آورده و به چین پرداخت می‌کرد. تا اینکه با کمبود ذخایر نقره مواجه شد.

۴. هند

به‌همین دلیل، تصمیم گرفت به‌جای نقره، تریاک را از کشور هند (که مستعمره دیگرش بود) به چین، که قبلاً آنها را مبتلاً به مصرفش کرده بود، صادر کند.

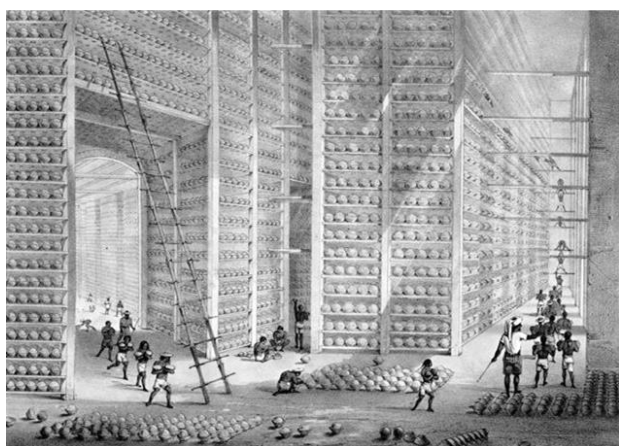
در پایان قرن ۱۸، **چای**، **یک نوشیدنی لوکس** در بریتانیا بود و سالی ۶ میلیون تن چای از چین وارد می‌شد. اما مقدار فروش اجناس انگلیسی به چین، بسیار کم بود و موازنه بازرگانی بریتانیا را منفی می‌کرد.

همچنین، چون چینی‌ها فقط **سکه‌های نقره** را برای تجارت قبول می‌کردند، قیمت نقره در انگلیس بسیار بالا رفت و حتی کمیاب شد. در ۱۷۹۲ از بریتانیا هیئتی بازرگانی به چین رفت تا آنها را تشویق به خرید اجناس بریتانیایی کند، تا موازنه منفی تجارت با چین مثبت شود. اجناسی مثل: کبریت، بالون، ابزار علمی و لباس‌های پشمی با کیفیت.

انگلیس
قاچاقچی!

اما چینی‌ها هیچ‌یک را قبول نکردند. ولی انگلیس تصمیم گرفت **به صورت قاچاق**، **تریاک** را وارد چین کند.

ذخیره تریاک در انباری انگلیسی در هند

انگلیسی‌ها هند را تبدیل به مرکز کاشت خشخاش کردند. حتی در برخی مناطق حاصل‌خیز، کشاورزان را مجبور به کاشت آن می‌کردند.

جالب این است که انگلیسی‌ها تولید تریاک در هند را به شدت کنترل می‌کردند تا مصرف آن در خود هند افزایش نیابد. چون آنها می‌خواستند از هندی‌ها بهره‌کشی کنند و اگر هندی‌ها معتاد می‌شدند، دیگر درست کار نمی‌کردند. در نتیجه، تریاک‌های تولید هند، به شهر کلکته منتقل و از آنجا با کشتی به چین برده می‌شدند.

سال ۱۸۸۰ میلادی

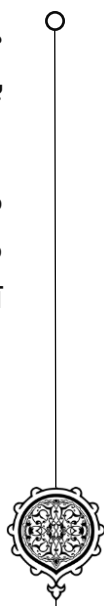
افراد چینی در حال مصرف تریاک

مصرف تریاک در چین غیرقانونی بود؛ اما انگلیسی‌ها با تمام توان و با دادن رشوه به مأموران دولتی، تریاک را وارد چین می‌کردند و مصرف آن را رواج می‌دادند.

«لین شو زو» مأمور مقابله با تریاک شد. او به کانون اصلی تجارت تریاک در چین رفت و تمام راه‌های دسترسی به این بندر را مسدود کرد. دستور داد بیش از ۲۰,۰۰۰ صندوق، که حاوی حدود ۱ میلیون و ۵۰۰ هزار کیلو تریاک بود، مصادره شود.

مأموران، صندوق‌ها را به ساحل بردند و «لین»، در میان ابراز احساسات و شادی مردم، خودش آنها را آتش زد. این آتش، ۲۰ روز روشن بود!

بندر کانتون (گوانگ ژو فعلی)

این کار، خسارت بزرگی به تاجران انگلیس زد. امپراتوری انگلیس هم در سال ۱۸۴۰ به چین لشکرکشی کرده و بندر کانتون را تصرف کردند.

چین به خاطر جلوگیری از ورود تریاک، ۲ بار با بریتانیا جنگید. در مجموع، ۷ سال نبرد کرد اما در هر دو جنگ شکست خورد.

کشتی فلزی نِمِیسِس (Nemesis) و موشک کُنْگِرُو (Congreve)

در این جنگ، بریتانیا از آخرین تکنولوژی خود یعنی کشتی نمیسس که کاملاً فلزی بود استفاده کرد. همچنین از اولین سلاح کشتار جمعی یعنی موشک کنگرو (موشک زمین به زمین کوتاه برد) استفاده کرد. اما سلاح‌های چینی‌ها بسیار ضعیف و قدیمی بودند. در این جنگ، چین در کمتر از ۶ ساعت، از بریتانیا شکست خورد.

چینی‌ها مجبور به امضای غیرمنصفانه‌ترین عهدنامه شکست در تمام تاریخ شدند. روزنامه تایمز (لندن) در آن زمان، جنگ تریاک را بی‌شرفانه‌ترین جنگ تاریخ معرفی کرد. این خبر، نزدیک بود به تعطیلی این روزنامه منجر شود. کل تلفات بریتانیا در این جنگ، ۶۹ نفر بود. در نهایت، نقره‌های چین به سمت بانک‌های بریتانیا سرازیر شدند!

امپراتور چینی، «تائوکونان»، تسلیم خواست انگلیسی‌ها شد و پیمان ننگین «نانکون» را پذیرفت. او مجبور شد حق تردد آزادانه در خاک چین را به اتباع بریتانیا بدهد. همچنین، خسارتی را معادل مبلغ ۲۱ میلیون دلار، به نقره به دولت بریتانیا بپردازد.

سایر امتیازاتی که بریتانیا از چین گرفت:

- ۱- واگذاری هنگ‌کنگ به پادشاهی بریتانیا به صورت اجاره محدود. انگلیس، این منطقه را منطقه آزاد تجاری اعلام کرد.
- ۲- پنج بندرگاه چین، که انگلیسی‌ها در آن حق اقامت و تجارت داشتند، به روی بریتانیا گشوده شد.
- ۳- اجرای قانون کاپیتولاسیون.
- ۴- نرخ عوارض کالاهای وارداتی کاهش یافت و به رقمی بین ۲ تا ۵ درصد رسید.

نیویورک

مجسمه «لین ز شو» در محله چینی‌ها

هنگ‌کنگ (چین)

جالب اینجاست که بعد از گذشت ۱۸۰ سال از معاهده نانکون در جنگ تریاک، چین با انگلیس درباره هنگ‌کنگ دچار مشکل هستند.

فقر هندوستان، طبیعی نیست!

وقتی کشوری جمعیت زیادی دارد اما فقیر است، معلوم می‌شود آن کشور در گذشته نه‌چندان دور، کشوری ثروتمند بوده است. در تاریخ بشر، موردی وجود ندارد که کمبود منابع، توأم با کثرت جمعیت باشد. اصلاً چنین پدیده‌ای منطقی نیست!

هند ۱۷ درصد از جمعیت جهان را هند،

در سال ۲۰۱۱ تشکیل داده بود.

۲۰ درصد

فقرای جهان

و ۲۰ درصد از فقرای جهان را هند،

در سال ۲۰۱۱ در خود جای داده بود.

۲۷۰,۰۰۰,۰۰۰ نفر در هند بی‌سواد هستند.

دوره استعمار انگلستان در هندوستان:
از ۱۸۰۰ تا ۱۹۴۷ میلادی (۱۴۷ سال)

به خاطر فلفل!

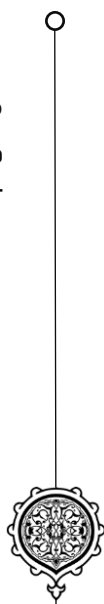
افزایش قیمت فلفل از سوی هلندی‌ها، همین دلیل ساده باعث شد انگلیسی‌ها به فکر رفتن به هند بیفتند. کشوری که از نظر کشاورزی و منابع معدنی آن‌قدر غنی بود که انگلیسی‌ها حتی فکرش را هم نمی‌کردند.

«توماس استیفن» کشیش مسیحی، اولین تبعه انگلیس بود که در سال ۱۵۷۹ پایش به شبه‌قاره هند باز شد. گزارش‌های روزانه کشیشی که در آن دوران، وارد حیطة تجاری پرتغالی‌ها (که مبادلات تجاری وسیعی در هند داشتند) شده بود، انگلیسی‌ها را روی هند حساس کرد.

به «سِرِ توماس اسمیت» (Thomas Smith) سفیر جیمز اول، پادشاه انگلیس، مأموریت داده شد تا به ملاقات «جهانگیر شاه» پادشاه گورکانی (که بر اکثر مناطق شبه‌قاره هند حکومت می‌کرد) برود.

مأموریت توماس با موفقیت همراه بود و پادشاه فارسی‌زبان هند، که شاید از نیت واقعی انگلیسی‌ها آگاه نبود، یک امتیاز ویژه را تقدیم تازه‌واردها کرد.

نامه قابل تأمل «گورکانی» به انگلیس

پادشاه هند، وقتی پیشکش‌های دربار انگلیس را دید، «سِر توماس» را با نامه‌ای قابل تأمل، راهی دربار پادشاه انگلستان کرد:

«به همه بندرها و مملکت‌های قلمرو خودم فرمان داده‌ام تا پذیرای هر بازرگان از ملت انگلیس باشند. که ایشان دوستان من‌اند! نه پرتغال، نه هیچ‌کس دیگری حق تعرض به آنها را ندارد. من به هریک از فرمانداران و ناخداها فرمان داده‌ام تا حلقه‌به‌گوش آنها باشند، تا هر چند و چون که خواستند، بخرند، بفروشند و ببرند به کشورشان.

برای اثبات مهر و دوستی ما، من میل دارم تا اعلی‌حضرت، بازرگانان‌ش را فرمان دهد تا با کشتی‌های خود، هر تحفه و کالای نفیسی که مناسب کاخ من است بیاورند. و اینکه هزارگاهی نامه‌ای شاهانه به من بنویس، تا شاید من هم با سلامت و موفقیت تو در کارها، شادی‌ام را باز یابم. جاویدان و ماندگار، دوستی ما.»

دکتر جیسون هایکل (Hickel)

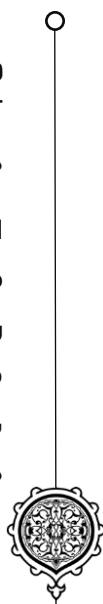
استاد دانشگاه لندن و عضو انجمن سلطنتی هنرها

حکومت بریتانیا در مجموع، نزدیک به ۴۵ تریلیون دلار از ثروت‌های هند را به جیب زده است. این رقم سرسام آوری است!

برای آنکه بهتر معنای این رقم را درک کنید، بد نیست بدانید ۴۵ تریلیون دلار، ۱۷ بار از کل تولید ناخالص داخلی سالانه امروز بریتانیا بیشتر است!!!

ویل دورانت (William Durant) نویسنده و مورخ آمریکایی، قحطی ایجادشده به دلیل اقدامات کمپانی هند شرقی را این‌طور روایت می‌کند:

انگلیسی‌ها همه‌چیز را در هند به فروش می‌رساندند. آنها حتی حاکمان ایالت‌ها را با دریافت رشوه، به قدرت می‌رساندند و هندوها را وادار می‌کردند که گران بخرند و ارزان بفروشند. این سیاست امپریالیستی بود که باعث شد ۳۰ میلیون هندی در کلکته به اوج بدبختی برسند.

کتاب «هولوکاست ویکتوریای متأخر»

مایک دیویس (Mike Davis) در کتاب خود با نام «هولوکاست ویکتوریای متأخر» (late victorian holocausts) که در سال ۲۰۰۱ منتشر شد، ماجرای قحطی‌هایی را روایت می‌کند که در اثر سیاست دولت بریتانیا، چیزی بین ۱۲ میلیون تا ۲۹,۰۰۰,۰۰۰ هندی را به کام مرگ کشاند.

**اینکه هندی‌ها بچه‌های خود را می‌فروشنند،
طبیعی است!**

همان زمانی که میلیون‌ها نفر در هند، از قحطی می‌مردند، دولت پادشاهی انگلستان دست به «عملیات نظامی برای جمع‌آوری مالیات‌های عقب‌افتاده سال‌های خشک‌سالی» زد. باقی‌مانده پولی هم که می‌توانست دهقان‌های هندی نجات‌یافته از مرگ را از قحطی نجات دهد، توسط «لُرد لیتون» صرف هزینه جنگ در افغانستان شد.

نباید به هندی‌ها
کمک شود!

انگلیسی‌ها می‌گفتند این‌که شایع شده هندی‌ها برای یافتن غذا، بچه‌های خود را می‌فروشنند، طبیعی است! نباید به آنها کمک شود؛ زیرا این خلاف نظام طبیعت است و هندی‌ها را تنبل و پرتوقع بار می‌آورد. اصلاً این هندی‌ها هستند که خیلی تنبلند! حاضرند بچه‌های خود را بفروشند ولی کار نکنند!

در سال ۱۹۴۳، زمانی که «وینستون چرچیل» غذا را به سربازان بریتانیایی و کشورهایمانند یونان اختصاص داد، قحطی مرگباری در بنگال هند شیوع پیدا کرد و بیش از ۴ میلیون بنگالی از گرسنگی جان دادند.

چرچیل درباره قحطی بنگال در سال ۱۹۴۳ گفت:

از هندی‌ها متنفرم. آنها مردمی وحشی، با دینی وحشی هستند! قحطی تقصیر خودشان بود؛ زیرا مانند خرگوش زادوولد کرده‌اند!!

بنگال، هند، ۱۹۴۳

کلکتہ، هند، ۱۹۴۶

تصویر سال ۱۹۳۰ که به ۹۰ سال قبلش برمی‌گردد و
زنی بنگالی را در حال حمل مرد انگلیسی نشان می‌دهد.

**اشعار فارسی در تاج محل هند، که از عجایب
هفت‌گانه جدید دنیا به‌شمار می‌رود.**

«چارلز تری ویلیان» در سال ۱۸۳۶، زبان انگلیسی را
به‌عنوان جایگزین زبان فارسی در هند اعلام کرد.
هندی‌ها مجبور بودند برای انجام مراودات تجاری (که
همگی در دست انگلیس بود) به انگلیسی صحبت
کنند.

**اگر الآن مردم هند، فارسی صحبت می‌کردند،
دومین زبان زنده دنیا فارسی بود.**

چرچیل (نخست‌وزیر بریتانیا)
روزولت (رئیس‌جمهور آمریکا)
استالین (رهبر شوروی سابق)

بچه‌ها، به نظرتون این سه سیاست‌مدار، در کجا با
هم ملاقات داشتند؟

سفارت شوروی در تهران
کنفرانس تهران
سال ۱۹۴۳ م. (۱۳۲۰ شمسی)

روزولت، چرچیل و استالین

رهبران آمریکا و بریتانیا و شوروی، بدون اینکه دولت ایران خبر داشته باشد، برای برگزاری «کنفرانس تهران» به ایران سفر کردند!

اجلاس تهران مصادف با سالروز تولد چرچیل بود. به همین علت، جشن تولدی برگزار شد. البته بدون دعوت از شاه ایران!

علت انتخاب تهران برای برگزاری این کنفرانس، نزدیکی آن به شوروی بود؛ چراکه استالین، رهبر این کشور، می‌خواست در اوج جنگ جهانی دوم، نزدیک مسکو باشد. همچنین متفقین، به دلیل اشغال ایران، تهران را در اختیار داشتند و تأمین امنیت این شهر برایشان آسان بود.

«تاج الملوک»، مادر شاه، در خاطره‌ای نقل می‌کند: دیدم محمدرضا سخت غمگین است. گفتم محمدرضا چرا ناراحتی؟ گفت: من شاه ایرانم؛ اما آمریکایی‌ها و انگلیسی‌ها بدون حتی یک اطلاع ساده به من، هواپیماهای ما را از پایگاه اصفهان می‌برند و می‌آورند.

چرچیل در کنفرانس تهران به روزولت و استالین
می‌گفت:

**«تاریخ نسبت به من مهربانانه قضاوت خواهد
کرد؛ چون من هستم که تاریخ را می‌نویسم»!**

در نهایت، کتاب تاریخ حجیم ۶ جلدی او درباره جنگ
جهانی دوم، کمیته جایزه نوبل را وادار ساخت تا با
وجود نبود استحقاق لازم برای اهدا جایزه صلح نوبل
به او، در میان شگفتی‌ها، جایزه نوبل ادبیات را
تقدیم او کنند.

بچه‌ها، به نظر شما «رنگ آبی نیلی» چطوری میتونه ۴
میلیون آدم رو بکشه؟

اجبار کشاورزان به کاشت محصولات مورد نیاز انگلیس

انگلیسی‌ها علاوه بر گرفتن مالیات‌های سنگین،
کشاورزان را مجبور می‌کردند تا آن محصولی را بکارند
که انگلیسی‌ها برای مسائل تجاری و صنعتی خود، به
آنها نیاز داشتند.

اغلب این محصولات، ربطی به نیازهای واقعی جامعه
هند نداشتند و از همه مهم‌تر، خوردنی هم نبودند.

مثلاً گیاهی به اسم «ایندیگو» (Indigo) بود که از آن،
رنگ لباس تولید می‌شد. چون در همان زمان، صنعت
نساجی در انگلیس رونق پیدا کرده بود، آنها
کشاورزان هندی را مجبور به کاشت این محصول
می‌کردند.

در جای دیگر، کشاورزان را مجبور به کاشت تنباکو و خشخاش برای ارسال به چین می‌کردند. یا آنها را وادار به کاشت پنبه، به دلیل نیاز نساجی انگلستان به پنبه می‌کردند.

وقتی در آمریکا جنگ داخلی رخ داد و صادرات پنبه به انگلیس قطع شد، انگلیسی‌ها بیش‌ازپیش، هندی‌ها را مجبور به کاشت پنبه می‌کردند تا بتوانند صنعت نساجی انگلیس را سرپا نگه دارند.

انگلیسی‌ها، ۴ نفر از رهبران قیام هندوستان را به جلوی توپ بستند و شلیک کردند!

مأمور انگلیسی
برای مرز هندی

در سال ۱۹۴۷ م. «سیریل رادکلیف»
مأمور شد تا میان کشور هند و دولت
تازه تأسیس در پاکستان، مرز جغرافیایی ایجاد کند.

پس از اینکه وی در این شبه‌قاره، مرزهای مذهبی
ایجاد کرد، بیش از ۱۰,۰۰۰,۰۰۰ نفر از هندوهای
پاکستان و نیز مسلمانان هند، با شدت گرفتن
درگیری‌ها، مجبور به ترک خانه‌هایشان شدند.

گفته می‌شود بیش از ۱,۰۰۰,۰۰۰ نفر، در قتل‌ها و
کشتارهای فرقه‌ای، جان خود را از دست دادند.

میراث استعماری بریتانیا در شبه‌قاره هند، تقسیم آن به ۲ کشور بود: هند، پاکستان، بنگلادش.

این جدایی‌ها در قطع‌نامه استقلال هند در سال ۱۹۴۷ ذکر شد و روابط این سه کشور (به‌ویژه بین هند و پاکستان) تا همین امروز هم تنش‌آلود و خصمانه مانده است. این جداسازی، بزرگ‌ترین مهاجرت تاریخ بشر را از ابتدای خلقت آدم رقم زد.

میلیون‌ها انسان از هند به پاکستان و بالعکس، در شرایطی بسیار سخت و جان‌فرسا مهاجرت کردند (که برخی منابع، رقم آن را تا ۱۵ میلیون نفر ذکر کرده‌اند). در جریان این مهاجرت بزرگ، حدود یک میلیون نفر جان باختند. همچنین، در جریان مبارزات استقلال‌طلبانه بنگلادش در دهه ۱۹۷۰، حدود نیم‌میلیون کشته شدند.

میراث استعمار را هنوز هم می‌توان در این کشورها حس کرد. به‌دلیل سیاست «تفرقه بینداز و حکومت کن»، با وجود قرن‌ها تاریخ مشترک، اکنون هند و پاکستان دشمن خونی یکدیگر هستند.

این، فقط یکی از جنایات پرشمار استعمار بریتانیا در شبه‌قاره هند بود.

۱ انگلیسی روی دوش
۲ مرد ایرانی
به خاطر اینکه خیس نشود!

قحطی بزرگ (Great Famine)

در زمان جنگ جهانی اول در هند، ایران، لبنان، سوریه، عراق، ترکیه و خیلی از کشورهای آسیای میانه توسط انگلیس قحطی به وجود آمد.

۹,۰۰۰,۰۰۰

نفر مُرده در

ایران

با وجود اعلام بی‌طرفی ایران در جنگ جهانی اول، نیروهای متخاصم انگلیس و روس، از نقاط مختلف وارد کشور شدند.

در برخی منابع آمده که در این قحطی بزرگ، نزدیک به ۵۰ درصد جمعیت ایران (۹,۰۰۰,۰۰۰ نفر) به سبب گرسنگی، سوء تغذیه و قحطی از بین رفتند.

قحطی در ایران : از ۱۲۹۶ تا ۱۲۹۸

شهر آذربایجان، احمدشاه قاجار، پادشاه ایران بود.

پدر بزرگ ملکه انگلیس به ایران حمله کرد

جرج پنجم (George V) از سال ۱۹۱۰ تا ۱۹۳۶ پادشاه بریتانیا بود. در زمان او بود که به ایران حمله شد. او پدر بزرگ ملکه الیزابت دوم بود.

«ژنرال دنسترویل» (Dunsterville) در باره اقدام انگلیس در خرید غله در ایران می‌نویسد: «در اثر خریدهای ما، قیمت غله بالاتر رفت و هر افزایش جزئی، به معنای مرگ بسیاری از افراد بود.»

وی در ۵ می ۱۹۱۸ (۱۴ اردیبهشت ۱۳۹۷) از همدان می‌نویسد: «قحطی در اینجا اسفناک است... هر روز بسیاری می‌میرند و بسیاری نیز در حال کمکرسانی مرده‌اند. اکنون که برفها آب شده و بهار آغاز شده است، مردم می‌روند بیرون و مثل گاو در مراتع می‌چرند. بسیاری از این مردم نگون‌بخت، در حال چریدن در مراتع مرده‌اند.»

دبیر سفارت آمریکا: مردم ایران از ناچاری، علف و یونجه می‌خورند!

در سال ۱۹۱۸، «فرانسیس وایت» دبیر سفارت آمریکا در بغداد، به تهران سفر می‌کند. او وضع گرسنگی را چنین تشریح می‌کند:

«مردم از ناچاری، علف و یونجه می‌خورند؛ و یا دانه‌های گندم را از میان پشگل حیوانات بارکش در جاده‌ها درآورده و با آنها نان درست می‌کنند.

بیجار، کردستان: هجوم مردم بیجار به امعاء و احشاء یک گوسفند

در همدان [و البته براساس سایر گزارش‌ها، در همه شهرها و روستاها] در موارد متعددی، افراد به خوردن گوشت انسان روی آوردند و دیدن نزاع کودکان و سگ‌ها بر سر لاشه حیوانات یا تصاحب زباله‌های مانده در خیابان، امری غیرعادی نیست!»

گزارش مبسوط‌تر او درباره مادری است که دختر ۸ ساله‌اش را کشته و قصد داشته که پس از پختن، او را بخورد.

کمی آن‌سوتر، در شهر قصر شیرین، وقتی کنسول آمریکایی، کنسرو لوبیایش را که گندیده شده بود روی زمین می‌ریزد، گروهی از روستاییان را می‌بیند که به سمت لوبیاها هجوم می‌آورند و با ولع، لوبیاهای آغشته به خاک را می‌بلعند!

هشت زن دستگیر شدند

برخی اسناد خارجی تصریح دارند که نانو‌ها برای تولید بیشتر و تأمین تقاضای مردم، مجبور بوده‌اند خاک سفید را با آرد مخلوط کنند و نان بپزند. معلوم است نانی که با چنین موادی تهیه شود، تا چه اندازه نامرغوب و بیماری‌زا است.

سرهنگ دانا‌هو، افسر اطلاعاتی ارتش بریتانیا که به‌عنوان خبرنگار ویژه «دی‌یلی کرونیکل» در آوریل ۱۹۱۸ وارد ایران شد، در کتابش با نام «مأموریت به پرشیا» این‌گونه می‌نویسد:

«در همدان، نان، تنها قوت مستمندان، بسیار گران بود. روز ششم مارس، آقای مک‌دانل، کنسول بریتانیا رسماً محاسبه کرد که روزانه ۲۰۰ نفر از گرسنگی می‌میرند.

۸ زن دستگیر شدند و اعتراف کردند که چند بچه را از فرط گرسنگی کشته و خورده‌اند؛ از جمله، یک مادر و دختر. آنها در هنگام پختن یک دختر ۸ ساله دستگیر شدند و بعد در مقابل اداره تلگراف همدان کشته شدند.»

تجارت برده

حالا دیگه متوجه شدید که چرا انگلیسی‌ها این قدر
برای پیدا کردن سرزمین‌های جدید و تجارت،
خودشون را به آب و آتش می‌زدند!

آنها از هندوستان: چای و تریاک و ادویه و...

و از استرالیا و نیوزیلند: گوسفند

و از آفریقا: الماس و طلا و کائوچو و... وارد می‌کردند.

اما نوع دیگه‌ای از تجارت هم شروع شد، که پول
بیشتری به جیب انگلیسی‌ها سرازیر کرد:

تجارت برده!

روش کار این‌طوری بود که...

برده‌ها را از کجا و چطوری به دست می‌آورند؟

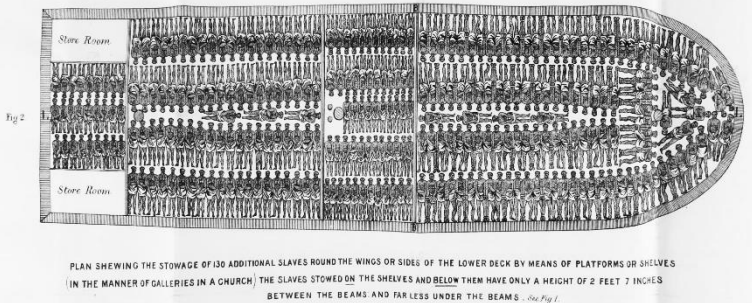
«اولاؤدا اکوییانو» در کودکی اسیر و به‌عنوان برده فروخته شد. او از محدود برده‌هایی است که فرصت نگارش خاطراتش را به دست آورد. وی می‌نویسد:

«هر روز، وقتی بزرگ‌ترهای قبیله برای کار به مزارع می‌رفتند، بچه‌ها برای بازی دور هم جمع می‌شدند. اما هر جا که بازی می‌کردیم، یک نفر را بالای درخت می‌فرستادیم تا مراقب شبیخون برده‌فروش‌ها باشد.»

معمولاً آنها همین وقت‌ها به روستاها حمله می‌کردند و تا می‌توانستند، بچه می‌دزدیدند. بعد آنها را به ساحل می‌بردند و به‌عنوان برده می‌فروختند.»

PLAN OF LOWER DECK WITH THE STOWAGE OF 292 SLAVES
 130 OF THESE BEING STOWED UNDER THE SHELVES AS SHEWN IN FIGURE 6 & FIGURE 5.

کشتی برده Brookes همراه با فضا برای
 ۲۹۲ نفر برده روی عرشه پایینی و
 ۱۳۰ نفر دیگر در اطراف لبه.

تری دیری (Terry Deary) در کتاب خود می‌نویسد:
در سال ۱۷۰۰ میلادی، بریستول و لیورپول، دو بندر
میادی کوچک بودند. اما از صدقه‌سر تجارت برده،
طی صد سال، به شهرهایی بزرگ تبدیل شدند.

بریستول Bristol

به قول یک کارشناس تاریخ بریستول:
یکایک آجرهای شهر بریستول، به‌جای ملات، با خون
برده‌ها روی هم چیده شده‌اند.

لیورپول Liverpool

در سال ۱۷۷۰ م. جیمز کوک (James Cook) دریانورد بریتانیایی، نواحی اطراف سیدنی در شرق استرالیا را اشغال کرد.

در طی ۸۰ سال پس از ورود نخستین مهاجران به استرالیا، بیش از ۱۶۰,۰۰۰ زندانی و تبعیدی به دست انگلستان به استرالیا منتقل شدند. این زندانیان پس از گذراندن دوران محکومیت خود، در استرالیا ساکن شدند.

از سال ۱۷۸۸ (با آغاز حکومت بریتانیا) تا سال ۱۹۱۱ جمعیت بومیان استرالیا از ۷۵۰,۰۰۰ نفر به ۳۰,۰۰۰ نفر کاهش پیدا کرده بود.

در اواخر قرن ۱۹ یا اواسط قرن ۲۰ میلادی بود که حدود ۲۰ بومی استرالیایی، همراه با دیگر حیوانات زندانی شده، در باغ وحش نگهداری می شدند و در کشورهای اروپایی و آمریکای شمالی به عنوان «وحشی‌های بومرنگ پرتاب‌کن» به نمایش گذاشته می شدند.

Aboriginal (آب‌اورجینال)

در جامعه چندفرهنگی استرالیا، هنوز هم بومیان نتوانسته‌اند کاملاً هم‌پای سایر اقلیت‌ها، ادغام شوند. در شهرهای بزرگ، دسته‌هایی از بومیان بی‌خانمان در زیر پل‌ها و حاشیه شهرها زندگی می‌کنند. تنها ۴ درصد آنان تحصیلات دانشگاهی دارند.

میزان احتمال زندانی‌شدن در بین بومیان، ۱۱ برابر بیشتر از دیگر استرالیایی‌هاست. با تلاش و اصرار بومیان، دولت استرالیا، نام بخش‌هایی از این کشور را که برگرفته از نام‌های اروپایی بوده‌اند، به نام بومی آنها برگردانده است. همانند کوه «اولورو» که اروپائیان آن را «آیرس» نامیده بودند.

طی حدود صد سال، از دهه هفتاد قرن نوزده تا دهه هفتاد قرن بیست، سفیدپوستان استرالیا تعداد زیادی از کودکان بومیان استرالیا را به دلایل مختلف از خانواده‌هایشان جدا کرده و در نوانخانه‌ها (محل ارائه غذای ارزان یا رایگان به گرسنگان) یا تحت سرپرستی خانواده‌های سفیدپوست تربیت کردند. این گروه‌ها امروزه به «نسل‌های ربوده‌شده» شهرت یافته‌اند.

در سال ۲۰۰۸ م. «کویین راد» نخست‌وزیر استرالیا، در مراسمی رسمی در پارلمان، از بومیان استرالیا به‌خاطر ستمی که به این‌شکل از سوی سفیدپوستان بر آنان روا شده، عذرخواهی کرد.

«تاسمانی» نام جزیره و ایالتی در جنوب شرق استرالیا است.

بومی‌های تاسمانی، ۱۲,۰۰۰ سال در تاسمانیا ساکن بودند. هنگام ورود بریتانیایی‌ها به تاسمانی در سال ۱۸۰۲، جمعیت بومیان این جزیره بیش از ۲۰,۰۰۰ نفر بود. ۸۰ سال بعد، جمعیت بومیان تاسمانی به صفر رسید!!

ولی چه بلایی بر سر این انسان‌های بدوی بی‌آزار نازل شد؟ یک فکر بکر بریتانیای کبیر، نسل آنها را برانداخت.

پرچم تاسمانی

(پرچم انگلستان داخل پرچم تاسمانی قرار گرفته)

وحشت در تاسمانی!

بریتانیایی‌ها که استرالیا را اشغال کرده بودند، انگلیسی‌های جنایت‌کار رو به تاسمانی تبعید کردند. آنها به «تکاور بوت‌هزار» (Bush Ranger) و... معروف شدند.

۱- آنها بومیان تاسمانی را به‌عنوان هدف تمرینی شکار کرده و به درخت می‌بستند و شلیک می‌کردند.

۲- یکی از آنها مردی بومی را کشت و سرش را برید و به گردن همسر مردی دیگر آویخت....

حکام انگلیسی استرالیا، در سال ۱۸۲۹ زندانیان را برای شکار بومیان می‌فرستادند. به‌ازای شکار هر بومی، زندانیان ۵ دلار جایزه می‌گرفتند.

سر شوهر،
روی گردن
همسر!!

حدود ۱۸۶۰ میلادی
تصویری از چهار بومی تاسمانیایی که
آخرین افراد از این نژاد به شمار می‌آمدند.
«تروگانینی» که در سمت راست نشسته،
آخرین تاسمانیایی بود که درگذشت.

آخرین زن تاسمانی تروگانینی (Truganini)

سیل بومی‌های تاسمانی روبه‌انقراض بود. بیشتر بدوی‌ها در اثر بیماری‌های واگیردار اروپایی مردند و جمعیت قبیله‌ها کم شد.

در مقابل، مهاجران بریتانیایی در سطح جزیره پراکنده شدند و گاو و گوسفندهایشان جای کانگوروها (که منبع غذایی اصلی بدوی‌ها بود) را پر کردند.

در نتیجه، بومی‌ها دچار قحطی شدند و باز هم جمعیت‌شان کاهش یافت. آنها بعد از مدت‌ها زجر کشیدن، تصمیم گرفتند دیگر بچه‌دار نشوند! این باعث محو کامل قبیله‌ها شد. حتی بعضی از بدوی‌ها بچه‌های خودشان را کشتند...

آخرین زن و مرد تاسمانی چه شدند؟ (شنیدید میگن دست از سرش برنداشتند؟!)

آخرین مرد بدوی تاسمانی به نام «کینگ بیلی»، سال ۱۸۶۹ از دنیا رفت. بریتانیایی‌های سنگدل، دست از سرش هم برنداشتند. آنها می‌خواستند جسد او را تشریح کنند! در نتیجه، یک جراح، سر وی را قطع، و پوست سرش را کند و روی جمجمه دیگری گذاشت. سپس سر را به بریتانیا فرستاد. یک نفر هم دست‌های «بیلی» را برید و سرانجام، شخص دیگری باقی جسد را دزدید.

حتماً حدس می‌زنید که آخرین زن بدوی (تروگانینی) می‌ترسید چنین بلایی سر جسد خودش هم بیاید. او به‌عنوان آخرین تاسمانی بازمانده، ۸ سال بعد، یعنی در سال ۱۸۷۶ درگذشت. برای آنکه جلو روده‌شدن تکه‌های جسدش را بگیرند، او را داخل دیوار یک زندان دفن کردند. اما این نقشه هم بی‌فایده بود و عاقبت، اسکلتش از «موزه هوبارت» تاسمانیا سر در آورد!!

حالا نوبت نیوزیلند!

رئیس حکومت نیوزیلند، ملکه الیزابت دوم است. فرماندار کل، با پیشنهاد پارلمان نیوزیلند انتخاب می‌شود.

براساس سرشماری سال ۲۰۱۳، حدود ۷۴ درصد از جمعیت چهارونیم میلیون نفری نیوزیلند، اروپایی‌تبارند. مائوری‌ها با ۱۵ درصد، بزرگ‌ترین اقلیت قومی هستند.

به‌ازای چند گونی نمک...

در میانه‌های سده هجدهم، اروپاییان بیشتری به نیوزیلند آمده و تأثیر زیادی بر مائوری‌ها گذاشتند. از یک‌طرف، آوردن وسایل و ابزار جدید، موجب اعتبار اروپایی‌ها پیش مائوری‌ها می‌شد ولی از طرف دیگر، اقدام اروپایی‌ها برای خرید زمین‌های مائوری به‌ازای چند گونی نمک، خشم گروه‌هایی از بومی‌ها را برمی‌انگیخت.

برای رفع این تنش‌ها که بر سر زمین بود، رؤسای قبایل مائوری و نمایندگان بریتانیا، در فوریه ۱۸۴۰ پیمانی را به نام «پیمان وایتانگی» امضا کردند.

بیماری‌هایی که همراه با مهاجران اروپایی به نیوزیلند آمد و نیز ادامه جنگ، باعث مرگ روزافزون شمار بیشتری از مائوری‌ها شد. در سال ۱۷۶۹ فقط ۱۲۰ هزار مائوری زنده باقی مانده بودند و این رقم در سال ۱۸۹۶ به ۴۲ هزار نفر کاهش پیدا کرد. در سده بیستم، جمعیت مائوری‌ها کمی افزایش یافت و به حدود ۵۰ هزار نفر رسید. این تعداد در حدود ۱۲ درصد جمعیت کنونی نیوزیلند را تشکیل می‌دهند.

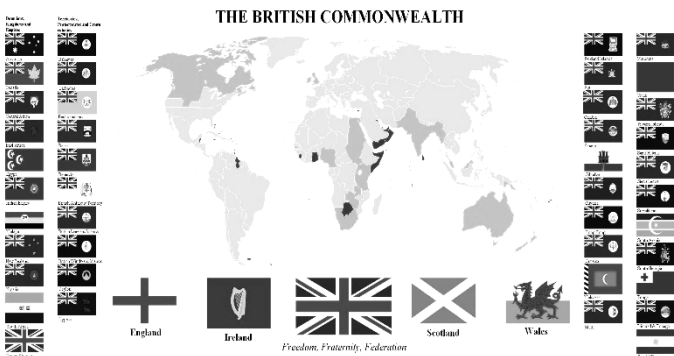

کلکسیون «H.G Robley» از سرهای بریده‌شده
افراد قبیله مائوری در نیوزیلند،
که در نبرد با متجاوزان کشته شده بودند.

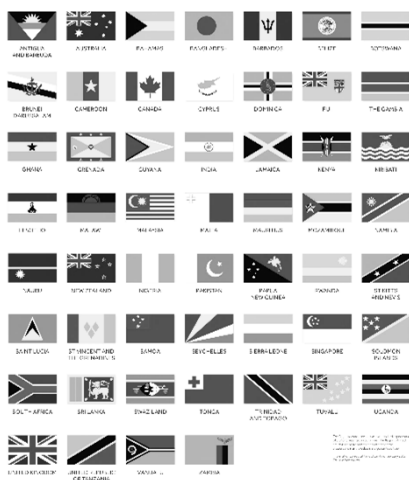
این کلکسیونر، نهایتاً سرها را به
موزه تاریخ طبیعی آمریکا فروخت!

۵۸ کشور از بریتانیا مستقل شده‌اند که
 از بین اینها (به جز موزامبیک و کامرون)،
 ۵۳ کشور، عضو اتحادیه کشورهای
 مشترک‌المنافع هستند.
 ملکه الیزابت دوم،
 اولین و تنها دبیر کشوری‌های مشترک‌المنافع است.

در حال حاضر، ۱۶۳ کشور جهان، از سمت راست و ۷۶ کشور هم از سمت چپ رانندگی می‌کنند.

در تمامی کشورهای مشترک‌المنافع به جز کانادا، ماشین‌ها همگی راست‌فرمان هستند و از سمت چپ رانندگی می‌کنند. کانادا به دلیل همسایگی با آمریکا، از ابتدا سیستم چپ‌فرمان را داشته است.

در زمان‌های گذشته، افراد معمولاً شمشیر خود را در سمت چپ می‌بستند و برای جلوگیری از برخورد با شمشیر کسی که از طرف مقابل می‌آید، از سمت چپ پیاده‌رو حرکت می‌کردند (همان جهت خودروهای انگلیسی).

زبان انگلیسی در ۶۵ کشور جهان به‌عنوان «زبان رسمی» استفاده می‌شود.

کشورهای آسیایی که از زبان انگلیسی استفاده می‌کنند: هند، پاکستان، سریلانکا، سنگاپور و فیلیپین.

استعمار انگلیس در تعدادی از این کشورها را می‌توان دلیل اصلی این اتفاق استعمارگونه دانست.

بخش ۴ کشور بلژیک

بلژیک (Belgium)

**بزرگ‌ترین کودک‌ربایی تاریخ توسط بلژیک و
کلیسای کاتولیک!**

شاید ندانید، اما ۱۰,۰۰۰,۰۰۰ آفریقایی به دست
لئوپولد دوم، پادشاه بلژیک، قتل‌عام شدند.

شارل میشل، نخست‌وزیر بلژیک، به‌خاطر
ر بوده‌شدن حدود ۲۰,۰۰۰ کودک از زوج‌هایی با
نژادهای مختلف، طی حکومت استعماری بلژیک بر
بوروندی، کنگو و رواندا عذرخواهی کرد.

این عذرخواهی، مربوط به کودک‌ربایی بزرگ استعمار
بلژیک است. بر اساس قانون پادشاهی بلژیک،
از دواج با سیاه‌پوستان ممنوع بود اما بسیاری از زنان
آفریقایی، از نظامیان و تجار بلژیکی بچه‌دار شده
بودند.

استعمار بلژیک، وجود این فرزندان دورگه را تهدیدی برای هویت نژادی خود می‌دانست. در نتیجه، دست به **کودک‌ربایی** بزرگی زد.

بر اساس گزارش‌ها، بیش از ۲۰ هزار کودک از مادران‌شان جدا شدند. کودکانی که هرگز از هویت، خانواده و پدران‌شان باخبر نشدند. آنها به‌زور به بلژیک برده می‌شدند و تحت قوانین کاتولیک و نهادهای دیگر پرورش می‌یافتند. البته این کودکان، هرگز ملیت بلژیکی دریافت نکردند.

کلیسای کاتولیک در سال ۲۰۱۷ میلادی به‌دلیل **همکاری در این فرایند غیرانسانی**، به‌طور رسمی عذرخواهی کرد و سرانجام دولت بلژیک هم از زبان نخست‌وزیر خود، از قربانیان طلب بخشش کرد!!

جالب آنکه بعد از گذشت ۶۰ سال، دولت بلژیک تنها بابت این جنایت معذرت‌خواهی کرده و هیچ موضعی درباره دیگر جنایت‌های استعماری‌اش بر ضد حقوق انسان‌ها و قتل‌عام ۱۰ میلیون نفر نگرفته است. بدون شک، خبر این معذرت‌خواهی تلخ و دیرهنگام نیز، به‌زودی فراموش می‌شود.

**بچه‌ها، به نظر شما «کائوچو» چطوری میتونه
۱۰,۰۰۰,۰۰۰ نفر رو بکُشه؟**

کارخانه تولید لاستیک طبیعی دوچرخه و اتومبیل، از
کائوچوهای به‌دست آمده در کنگو

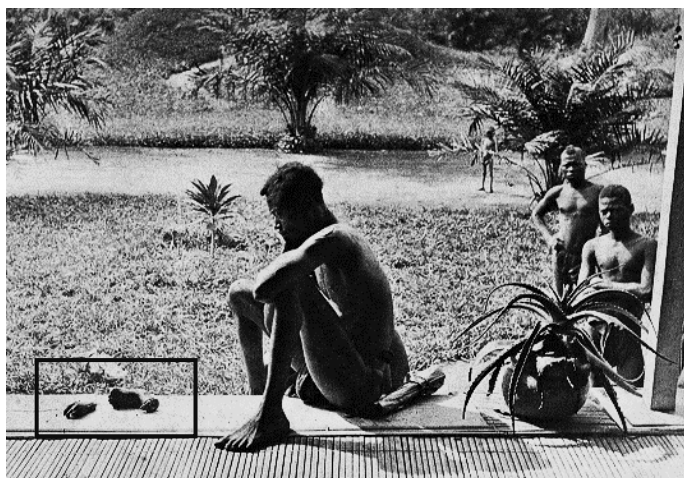
به‌خاطر علاقه اروپا و بلژیک به دوچرخه‌سواری و ماشین

«لئوپولد دوم» به مصر و فلسطین هم طمع داشت. اما نتوانست مصر را به دست آورد و از سرمایه‌گذاری در فلسطین یا چین هم سودی نبرد. در عوض، کنگو برای او (حکومت بلژیک) بیش از تصورش سود داشت. با اختراع خودرو و لاستیک، بازار کائوچو گسترش زیاد یافت. این ماده اولیه در کنگو فراوان بود.

برای زهر
چشم گرفتن

استعمارگران بلژیکی برای اجبار بومیان به انجام کار رایگان، زن و فرزندانشان را با گروهان گرفته و آنها را به کار اجباری همراه با اعمال شاقه وادار می‌کردند. گاهی برای گرفتن زهرچشم و اجبار به همکاری، دهکده‌ها را می‌سوزاندند، دست و پاها و سرها را می‌بریدند، اجساد را مثله می‌کردند و بدن‌ها را با شمشیر نصف می‌کردند!!

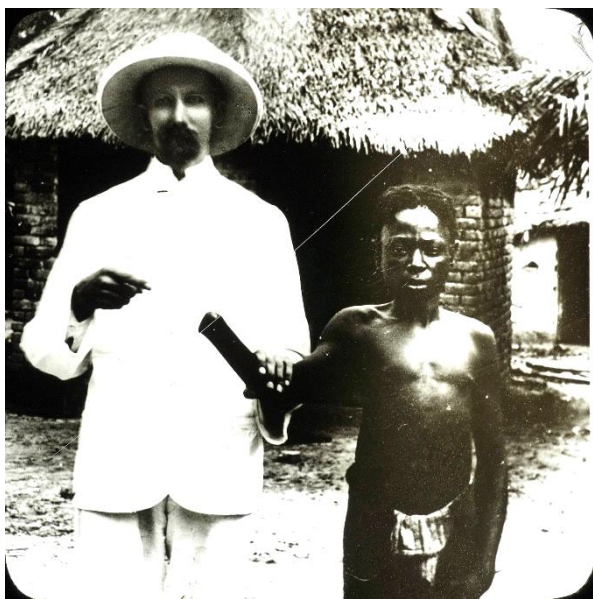
تصویر مردی کنگویی به نام «انسالا» که در بُت و حیرت، نشسته و به دست و پای قطع شده دختر ۵ ساله‌اش نگاه می‌کند!

این عکس در سال ۱۹۰۴ م. توسط «آلیس سیلی هریس» ثبت شده است. (طبق گزارش هریس، مأموران بلژیکی به قطع دست و پای دختر ۵ ساله کنگویی اکتفا نکرده، او و مادرش را کشتند.)

آمارها می‌گویند در زمان «لئوپارد دوم» بین ۵ تا ۱۰ میلیون کنگویی توسط مأموران بلژیکی کشته شدند.

کودک کنگوییِ قربانی جنایات بلژیک
در کنار مبلغ مسیحی

اگر کارگری موفق نمی‌شد
مقدار کائوچوی معین شده را
در طول یک روز برداشت کند،
دست و پای قطع شده کودکش را به او می‌دادند!

یادبود «لئوپولد دوم» در بلژیک با جمله‌ای از او:
من کار کنگو را بر عهده گرفتم تا
برای بلژیک، تمدن و خوبی بیاورد.

سربازان بلژیکی در حال اعدام کودک کنگویی!

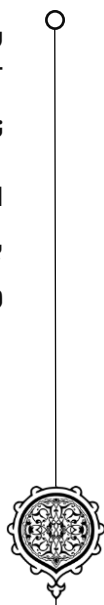

کتاب لئوپولد نامحبوب (اثر لودویک بوئر)

در بخشی از این کتاب، گزارشی از وضعیت دهشتناک استعمار بلژیک در کنگو آمده است:

در سرزمین قبیله آبیر، گاردهای آدم‌خوار، رئیس... را به قتل رساندند و همسر و فرزندانش را خوردند. آنها خانه‌های بومیان را با روده، جگر و قلب مقتولان تزئین می‌کنند. آدم‌کشی‌ها بی‌وقفه ادامه دارد.

اجساد مقتولان خورده می‌شود. به دستور مباحثان بلژیکی، آنها را شلاق می‌زنند و زنان را به دلیل وفاداری به شوهرانشان مُثله می‌کنند....

پادشاه بلژیک در سال ۱۸۹۷ م. «باغ وحشی انسانی» را برپا کرد. «لئوپولد دوم» ۲۶۷ کنگویی را به بلژیک منتقل کرد و آنان را برای مردم کشور خود به نمایش گذاشت.

کنگو که ۸۰ برابر بلژیک وسعت داشت، تحت استعمار این کشور بود و جنایت‌های عجیب و غریب و تکان‌دهنده‌ای در آن رخ داد.

شرم‌آورتر آنکه این باغ وحش انسانی، بیش از ۶۰ سال برپا بود و تا سال ۱۹۵۸ م. سیاه‌پوستان کنگویی، مایه سرگرمی مردم سفیدپوست و به‌ظاهر متمدن بلژیک بودند!

آنان مانند حیوانات، محصور بودند و مردم، بلیط خریده و به تماشا می‌رفتند.

دختری آفریقایی در نمایشگاهی در سال ۱۹۵۸ میلادی در بروکسل بلژیک. در این نمایشگاه، یک روستای کنگو نمایش داده شد و بازدیدکنندگان، این دختر را از پشت نرده‌های چوبی تماشا می‌کردند.

کنگو در سال ۱۹۶۰ به استقلال دست یافت؛ اما اولین رهبر آن یعنی «پاتریس لومومبا» توسط بلژیک سرنگون و ترور شد. جسد لومومبا قطعه‌قطعه و در اسید سولفوریک حل شد!

جالب آنکه بعضی می‌گویند اروپایی‌ها عذرخواهی کرده‌اند و از کارهای خود پشیمان هستند؛ اما سؤال این است که چطور هنوز در نقاط مختلف بلژیک، مجسمه‌های «لئوپولد دوم» پابرجا مانده‌اند؟!

بخش ۵

باغ وحش‌های انسانی در کشورهای مختلف

HUMAN ZOOS

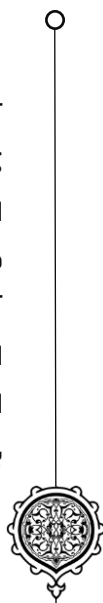
باغ وحش‌های انسانی

راز شرم‌آور جهان غرب

در بیشتر کشورهای اروپایی و آمریکایی

۱۹۰۰-۱۹۵۸ م.

آمریکا	هلند
کانادا	اتریش
انگلیس	سوئیس
فرانسه	سوئد
آلمان	نروژ
ایتالیا	مجارستان
اسپانیا	دانمارک
بلژیک	جمهوری چک

باغ وحش انسانی (HUMAN ZOO)

حوضچه روستای سنگالی در

نمایشگاه جهانی لیژ (بلژیک)، سال ۱۹۰۵ م.

پاریس (فرانسه)، ۱۸۹۰ م.

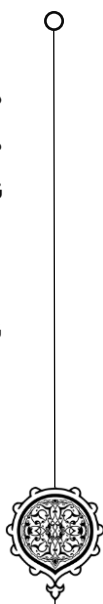

پروفسور «لوتز هک»، مدیر باغ وحش برلین (آلمان).
سال ۱۹۳۱ میلادی.

این افراد، از قبیله آفریقایی «سارا کابای» هستند که
به زودی به نمایش درمی آیند! روسری‌هایی که روی
دهان زنان بسته شده، صفحه‌های لب آنها را
می‌پوشاند.

هامبورگ (آلمان) سال ۱۹۰۹ م. دیدار «کایزر ویلهلم
دوم» از بومیان اتیوپیایی که در پشت حصار چوبی
نگه داشته شده‌اند.

نمایشگاهی از بومیان آفریقایی در اسلو (نروژ)، ۱۹۱۴

فیلیپینی‌ها هنوز هم از برخورد آمریکایی‌ها با آنها خشمگین‌اند.

بعد از جنگ آمریکا و فیلیپین، آمریکای پیروز تصمیم گرفت دشمن شکست‌خورده خود را با نمایش عمومی در باغ‌وحش‌های انسانی، بیشتر تحقیر کند. بسیاری از فیلیپینی‌های امروز، هنوز از شیوه برخورد آمریکایی‌ها با مردم خود، خشمگین هستند.

افتتاح نمایشگاه جهانی سال ۱۹۰۴ میلادی در سنت‌لوئیس مصادف با پایان جنگ بود. بنابراین آمریکا چندین نمایشگاه انسانی زنده برگزار کرد که یکی از آنها شامل فیلیپینی‌هایی بود که غالباً از قبیله ایگوروت بودند.

این قبیله در درجه اول، به خاطر خوردن سگ مشهور شده بودند. بنابراین در این نمایشگاه، مردم قبیله ایگوروت باید به‌طور مداوم سگ‌ها را می‌کشتند و قصابی می‌کردند، تا بازدیدکنندگان را سرگرم کنند.

این کار برای تقویت کلیشه‌ای بود که خودشان هم می‌دانستند درست نیست. چون قبیله ایگوروت فقط در بخشی از یک مراسم خاص، سگ می‌خورند.

شاید برخی فکر کنند تاریخ، این چیزها را فراموش کرده، اما هنوز با اینکه بیش از ۱۰۰ سال گذشته، افراد زیادی این بخش از تاریخ را به یاد دارند.

فیلیپینی‌ها در نیویورک نشسته‌اند، در حالی که
جمعیت آمریکایی‌ها از پشت حصار، مشغول تماشای
آنها هستند...

نمایشگاه خرید لوئیزیانا، ۱۳ نوامبر ۱۹۰۴. مردان
قبیله ایگوروت (فیلیپین) لباس پارچه‌ای به تن
داشته و درام دستی حمل کرده و می‌رقصیدند.

نیویورک، سال ۱۹۰۶. دختری فیلیپینی که در یک
نمایشگاه غمناک دیگر، روی نیمکتی چوبی نشسته
است.

اوتا بنگا

اوتا بنگا، اهل کوگو که در سال ۱۹۰۶ میلادی در باغ وحش برونکس در نیویورک به نمایش گذاشته شده بود. هر روز بیش از ۴۰,۰۰۰ نفر به دیدن او می‌آمدند و اغلب، مورد تمسخر جمعیت قرار می‌گرفت.

او در ۲۳ سالگی به وسیله «ساموئل فیلیپس وارنر» به نیویورک آورده شد. وارنر در آن زمان هیچ پولی نداشت. «اوتا» زندگی سختی را پشت سر گذاشته بود: از قتل‌عام فرار کرده و به بردگی گرفته شده بود.

با وجود سرگذشتی که شبیه داستان ابرقهرمان‌ها بود، با او مثل یک حیوان رفتار می‌شد، نه با احترام. وی اجازه داشت در محوطه باغ وحش راه برود و هرکاری می‌تواند، انجام دهد تا شبیه یک حیوان وحشی به نظر برسد.

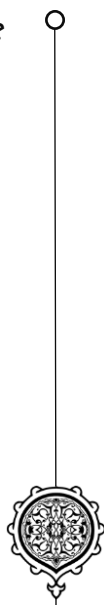
بعد از مدت کوتاهی، او را داخل قفس انداختند تا با میمون‌ها بازی کند. اجازه بیرون آمدن نداشت. جمعیت زیادی به او جذب شدند و توجه دنیا را برانگیخت. افراد زیادی به چنین سوء استفاده آشکاری از انسان‌ها اعتراض کردند اما «وارنر» فکر می‌کرد که کوتوله‌ها، نژادی پست‌تر از انسان هستند!

رئیس «موهای زرد» و شورای او، در مقابل ماکت‌های «Teepee» در یک باغ وحش انسانی در نمایشگاه جهانی سنت‌لوئیس (میسوری آمریکا) در سال ۱۹۰۴ ایستاده‌اند.

حتی کودکان و نوزادان، در باغ وحش‌های انسانی به نمایش گذاشته می‌شدند. این کودک در حدود سال ۱۸۹۱ میلادی در نمایشگاه کلمبیایی جهان در شیکاگو (آمریکا) به نمایش عموم مردم گذاشته شده بود.

این کودک اسکیموی همراه با یک سگ، در نمایشگاه جهانی شیکاگو متولد شد. این عکس، بعد انتقال او به نمایشگاه جهانی سنت‌لوئیس آمریکا در ۱۹۰۴ گرفته شده است.

بخش ۶ کشور آمریکا

جیمی کارتر، رئیس‌جمهور سابق آمریکا:

اینکه آمریکا از ۲۴۲ سال موجودیت خود، فقط ۱۶ سال را در صلح سپری کرده، آن را به جنگ‌دوست‌ترین ملت دنیا تبدیل کرده است.

کارنامه درخشان آمریکا :

۱۹۰۱ = حمله به کلمبیا

۱۹۰۲ = حمله به پاناما

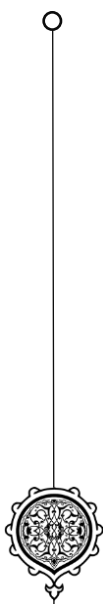
۱۹۰۴ = حمله به کره و مغرب

۱۹۰۵ = حمله به هندوراس

۱۹۰۵ = حمله به مکزیک

۱۹۰۷ = حمله به نیکاراگوئه

۱۹۰۷ = حمله به دومینیکن

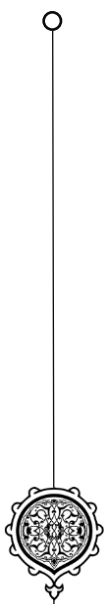

- ۱۹۱۰ = حمله به نیکاراگوئه
 ۱۹۱۱ = حمله به هندوراس
 ۱۹۱۱ = حمله به فیلیپین
 ۱۹۱۱ = مداخله در چین
 ۱۹۱۲ = حمله به کوبا
 ۱۹۱۲ = حمله به پاناما
 ۱۹۱۲ = حمله به هندوراس
 ۱۹۱۲ - ۱۹۳۳ = اشغال نیکاراگوئه
 ۱۹۱۴ - ۱۹۳۴ = حمله به هائیتی
 ۱۹۱۶ - ۱۹۲۴ = اشغال جمهوری دومینیکن
 ۱۹۱۷ - ۱۹۳۳ = اشغال کوبا
 ۱۹۱۷ - ۱۹۱۸ = مشارکت در جنگ جهانی اول
 ۱۹۱۸ - ۱۹۲۲ = مداخله در روسیه
 ۱۹۱۸ - ۱۹۲۰ = حمله به پاناما
 ۱۹۱۹ = حمله به کاستاریکا
 ۱۹۱۹ = حمله به هندوراس
 ۱۹۲۰ = حمله به گواتمالا

- ۱۹۲۲ = مداخله در ترکیه
۱۹۲۲ - ۱۹۲۷ = حمله به چین
۱۹۲۴ - ۱۹۲۵ = حمله به هندوراس
۱۹۲۵ = حمله به پاناما
۱۹۲۶ = حمله به نیکاراگوئه
۱۹۲۷ - ۱۹۳۴ = اشغال چین
۱۹۳۲ = حمله به السالوادور
۱۹۳۷ = حمله به نیکاراگوئه
۱۹۴۵ = بمباران هیروشیما و ناگازاکی
۱۹۴۷ - ۱۹۴۹ = حمله به یونان
۱۹۴۸ - ۱۹۵۳ = حمله به فیلیپین
۱۹۵۰ = حمله به پورتوریکو
۱۹۵۰ - ۱۹۵۳ = حمله به کره
۱۹۵۳ = حمایت از کودتای ۲۸ مرداد ایران
۱۹۵۸ = حمله به لبنان
۱۹۵۸ = حمله به پاناما
۱۹۵۹ = حمله به لائوس
۱۹۵۹ = حمله به هائیتی
۱۹۶۰ = حمله به اکوادور
۱۹۶۰ = حمله به پاناما

- ۱۹۶۵ - ۱۹۷۳ = حمله به ویتنام
 ۱۹۶۶ = حمله به گواتمالا
 ۱۹۶۶ = حمایت نظامی از اندونزی بر ضد فیلیپین
 ۱۹۷۱ - ۱۹۷۳ = بمباران لائوس
 ۱۹۷۲ = حمله به نیکاراگوئه
 ۱۹۸۰ = عملیات نظامی بر ضد ایران در طبس
 ۱۹۸۲ = حمله به گرینادا
 ۱۹۸۶ = حمله به لیبی و بمباران طرابلس و بنغازی
 ۱۹۸۸ = حمله به هندوراس
 ۱۹۸۸ = حمله به هواپیمای مسافربری ایرانی
 ۱۹۸۹ = حمله به جزایر ویرجین
 ۱۹۹۱ = عملیات نظامی گسترده در عراق
 ۱۹۹۲ - ۱۹۹۴ = حمله به سومالی
 ۱۹۹۸ = حمله به سودان
 ۱۹۹۹ = حمله به یوگسلاوی

۲۰۰۱ = حمله به افغانستان

۲۰۰۳ = حمله به عراق

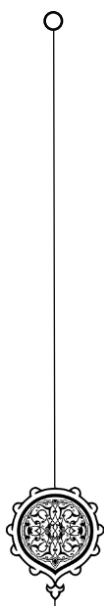
۲۰۱۱ = حمله به لیبی

۲۰۱۱ = حمله به سوریه

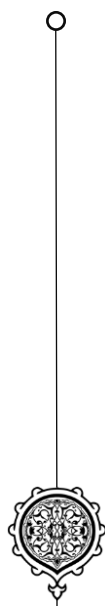
۲۰۱۵ = پشتیبانی از آل سعود در جنگ با یمن

۲۰۱۸ = حمله مستقیم هوایی به خاک سوریه

۲۰۲۰ = ترور شهید حاج قاسم سلیمانی

یک سرباز آمریکایی
از یک برده آفریقایی
به‌عنوان مندلی
استفاده می‌کرد!
(سال ۱۸۶۲ م.)

دختران ژاپنی مجبور بودند اسباب عیش سربازانی شوند که کشورشان را ویران کرده و هموطنان‌شان را به کشته بودند.

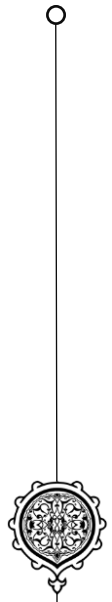
دختری آمریکایی به نام «ناتالی نیکرسون» جمجمه سرباز ژاپنی را که معشوقه‌اش از نیروی دریایی به‌عنوان هدیه برایش فرستاده، روی میز کارش گذاشته و برای او نامه تشکر می‌نویسد!

سوغات جنگی

آنها ژاپنی‌ها را مُثله کرده و برخی از اعضای بدن آنها را به عنوان سوغاتی و غنیمت جنگی برمی‌داشتند. دندان‌ها و جمجمه‌ها، متداول‌ترین غنائم بودند. اگرچه سایر قسمت‌های بدن نیز جمع‌آوری می‌شد.

بازی و عکس یادگاری آمریکایی‌ها با جمجمه‌های مردم یا سربازان ژاپنی

۱۲ آوریل ۱۹۴۶

اعضای خدمه «Enola Gay»

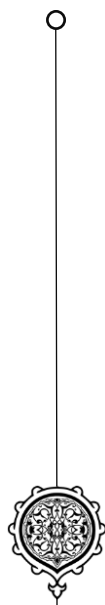
در اولین رژه روز ارتش (از زمان پایان جنگ)

در نیویورک، با افتخار حرکت می‌کنند و لبخند می‌زنند!

دو بمب اتمی، به فاصله ۳ روز، روی شهرهای هیروشیما و ناگازاکی ژاپن انداخته شدند که باعث ویرانی بسیار وسیع و کشتار گسترده شهروندان این دو شهر گردید. حدود ۲۲۰,۰۰۰ نفر در اثر این بمباران‌های اتمی جان باختند. بیشتر آنان غیرنظامی بودند.

سپتامبر ۱۹۴۵. بقایای ساختمان ارتقاء صنعت (prefectural) که بعداً به‌عنوان یادبود صلح هیروشیما (گنبد بمب اتمی یا گنبد گنباکو) حفظ شد.

بچه‌ها، شما میدانید که قانون غروب آفتاب چیست؟

در کتاب «جاده شصت‌وشش» که برای راهنمایی سیاه‌پوستان نوشته شده است، نام شهرهایی فهرست شده که قانون غروب آفتاب داشتند.

یعنی بعد غروب آفتاب، سیاه‌پوستان حق نداشتند که در خیابانهای آنجا تردد کنند. چه ساکن آن بودند چه مسافر.

حق ازدواج!

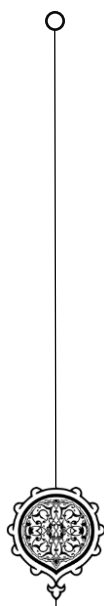
جالب آنکه سیاه‌پوستان حق رأی در آمریکا را نداشتند؛ و همین‌طور حق ازدواج با سفیدپوستان را نداشتند.

میشد در قرار دارد خانه بیاید که «این خانه به سیاه‌پوستان فروخته یا اجاره داده نشود».

تا سال ۱۹۶۰ م. تابلوهای «مخصوص سفیدپوستان» و «مخصوص رنگین‌پوستان» در بسیاری از اماکن عمومی ایالت‌های آمریکا مثل فروشگاه‌ها، دانشگاه‌ها، آب‌خوری‌ها، پایانه‌ها، صندلی‌های اتوبوس، دست‌شویی‌ها، اتاق‌های انتظار و سالن‌های غذاخوری وجود داشتند و سیاه‌پوستها و سفیدپوستها را از یکدیگر جدا می‌کردند.

- سیاهان باید در مدارس جداگانه‌ای درس می‌خواندند.
- در پارک‌هایی که مخصوص سفیدپوستان بود، حضور پیدا نمی‌کردند!
- حتی باید از آب‌خوری‌های جداگانه‌ای استفاده می‌کردند.
- سیاهان همچنین حق سوار شدن به اتوبوس، از درِ جلو را نداشتند!
- آنها بایستی پس از پرداخت بلیط خود، از درِ عقب اتوبوس وارد می‌شدند.
- اگر در مسیر، سفیدپوستی سوار می‌شد و صندلی خالی نبود، یک سیاه موظف بود که صندلی‌اش را به او بدهد.

در فلوریدا تا سال ۱۹۱۹ شکارچیان برای شکار تمساح از کودکان سیاه‌پوست به‌عنوان طعمه استفاده می‌کردند!! در دوران برده‌داری، کودکان را به‌زور از بردگان جدا می‌کردند. اما بعد از برچیده‌شدن قانون برده‌داری، کودکان از خانواده‌های سیاه‌پوست دزدیده می‌شدند!

این عکس چه نکته‌ای دارد؟

رنگی / سفید

North Carolina 1950

ایالت کارولینای شمالی (آمریکا)

۷۰ سال قبل

شاید باورتون نشه ولی...

آمریکایی‌ها محل آب‌خوری سیاه‌پوست‌ها را از سفیدپوست‌ها جدا کرده بودند!

۱۹۵۶، پمپ بنزین شهر مَنسفیلد (Mansfield)
ایالت اوهایو، آمریکا

آمریکا (فقط رنگی)

آمریکا در دهه ۱۹۶۰. جایی که افراد سیاه‌پوست
مجبور بودند از سفیدپوستان جدا شوند؛ حتی در
اتوبوس! به علامت «فقط برای مسافران رنگی» دقت
کنید...

با اینکه صندلی‌ها خالی است، اما یک سیاه‌پوست
مجبور است بایستد. در دهه ۱۹۵۰ سیاه‌پوستان
مجبور بودند در عقب اتوبوس‌ها بنشینند.

سرویس بهداشتی عمومی تفکیک‌شده، در سال
۱۹۶۵ در پمپ بنزینی در کارولینای جنوبی (آمریکا)

بچه‌ها، به نظر شما این عکس چه معنایی میتونه داشته باشه؟

عکسی تاریخی از لحظه انگشت‌نگاری شدن «رُزا پارکس» توسط افسر پلیس در مونتگومری (آلاباما) در ۲۲ فوریه ۱۹۵۶.

«پارکس» از فعالان «جنبش مدنی سیاه‌پوستان آمریکا» بود که سرپیچی‌اش از قوانین مربوط به جداسازی سیاه‌پوستان از سفیدپوستان، با خودداری کردن از دادن مندرجاتش در اتوبوس به یک سفیدپوست، منجر به جریمه، بازداشت و محاکمه‌اش به اتهام «نافرمانی مدنی» شد.

اقدام مبارزه‌آمیز او، کمپین تحریم اتوبوس‌های مونته‌گمری را به راه انداخت. کارزاری که به یکی از عظیم‌ترین و موفق‌ترین جنبش‌های مردمی بر ضد تفکیک و تبعیض نژادی در تاریخ آمریکا تبدیل شد و «مارتین لوتر کینگ جونیور» را در پیشاپیش مبارزه جنبش حقوق مدنی آمریکایی‌های آفریقایی‌تبار قرار داد.

اتوبوسی که «رُزا پارکس» در آن دستگیر شد. این اتوبوس هم‌اکنون در «موزه هنری فورد» نگهداری می‌شود.

جورج دبلیو. مک‌لارین (McLaurin) آمریکایی ۵۴ ساله، در حالی که در سال ۱۹۴۸ در کلاس درس دانشگاه اُکلاهوما حضور داشت، در اتاق انتظار نشسته بود! دانشگاه اصرار داشت تبعیض حفظ شود؛ اما یک حکم دیوان عالی، دانشگاه را وادار به پذیرش «مکلارین» به عنوان دانشجو کرد.

اعضای بزرگسالان سازمان «کو کلوکس کلان» (Ku Klux Klan) و «شوراهای شهروندان سفید» (the White Citizens' Councils) که هر دو، نژادپرست هستند، به نوجوانانی که به تلفیق سیاهان با سفیدان در مدارس مونته‌گمری معترض بودند، پیوستند. دیوان عالی کشور در سال ۱۹۶۳ به مونته‌گمری و سایر شهرهای آلاباما دستور داد مدارس را از هم جدا کنند.

اولین کسی که به آمریکا رفت، کی بود؟

اولین مسافران آمریکا: مسلمان‌ها بودند!

حمید شفیع‌زاده، نویسنده کتاب «تاریخ حضور ایرانیان و مسلمانان در قاره آمریکا، پیش از کریستف کلمب» می‌نویسد: در منابع مختلفی از [طرف] غربی‌ها و مسلمانان چینی، به حضور مسلمانان در قاره آمریکا [آن‌هم] پیش از [حضور] غربی‌ها اشاره شده است.

اولین اشغال‌کننده آمریکا: کریستف کلمب (Christoph Kolumbus)

اکثر سرخ‌پوستان آمریکا، کریستف کلمب را مسئول کشتار ده‌ها میلیون نفر از مردم بومی و نیز عامل استثمار آمریکا از سوی اروپا می‌دانند.

بزرگ‌ترین و طولانی‌ترین نسل‌کشی تاریخ، توسط رژیم اشغال‌گر آمریکا

وقتی می‌فهمیم که برای تولد آمریکا، بیش از ۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰ کشته بر جای گذاشته شده، دیگر چه انتظاری می‌توان از حال کنونی آن، به‌جز نسل‌کشی در ویتنام و عراق و افغانستان و ده‌ها ملت مستضعف دیگر داشت!

طبق آماري که دانشگاه کالیفرنیا منتشر کرد، تعداد ساکنان بومی آمریکا یعنی سرخ‌پوستان، زمانی که کریستف کلمب (به اصطلاح) این قاره را کشف کرد، بیش از ۱۰۰ میلیون نفر بوده است. اما در سال ۱۹۹۰ جمعیت بومیان به ۲۵۰ هزار نفر کاهش یافت.

در ۱۲ سپتامبر ۱۶۹۴، دادگاه مستعمره ماساچوست، برای سفیدپوستانی که پوست کله سرخ‌پوستی را ارائه می‌دادند، به‌طور رسمی پاداش تعیین کرد؛ که به یک شهرک‌نشین معمولی ۵۰ پوند، شبه‌نظامیان ۲۰ پوند و به سربازان ۱۰ پوند پرداخت می‌شد.

آندرو جکسون (Andrew Jackson)

هفتمین رئیس‌جمهور تاریخ آمریکا و عضو حزب
دموکرات بود. بین سال‌های ۱۸۳۹ تا ۱۸۳۷ میلادی
ریاست‌جمهوری آمریکا را بر عهده داشت.

تنفر شدید از
سرخ‌پوست‌ها

«جان سوگدن» در کتابش آورده که
آندرو جکسون، به مُثله‌کردن پیکر
سرخ‌پوستان و بریدن سر آنان عشق
می‌ورزید. جکسون برای شمارش تعداد
کشته‌شدگان سرخ‌پوست، دستور داده
بود تا بینی و گوش بریده آنها را بشمارند!

مهمان نوازی بومی‌های آمریکا

بومی‌های آمریکا، در مهمان‌نوازی، بسیار قوم با فرهنگی بوده‌اند. یکی از سربازان همراه کاپیتان «جان اندیکوت» در توصیف حمله خود بر «قبیله پیکو» چنین می‌گوید: «هنگامی که سرخ‌پوستان پیکو احساس کردند به آنان نزدیک می‌شویم، به استقبال ما شتافتند و فریاد خوش آمدید انگلیسی سردادند؛ اما آنها از طرح شومی که برایشان پنهان کرده بودیم، آگاهی نداشتند.»

در زمینه آداب و رسوم جنگیدن آنان، «استانلی دایموند» می‌گوید: «میان سرخ‌پوستان، کشته‌شدن انسان، یک حادثه تاریخی به‌شمار می‌آید. اگر یک نفر در میان جنگ زخمی شود، جنگ متوقف می‌شود تا او را برای درمان ببرند.»

این صفات سرخ‌پوستان باعث شد تا اروپاییان به راحتی بتوانند وارد این قاره شوند. در هنگام ورود آنان، سرخ‌پوستان به استقبال آنان می‌روند، آنها را به خانه‌های خود دعوت می‌کنند، از آنها پذیرایی می‌کنند و به آنها محل سکونت می‌دهند.

اروپایی‌ها، جوانی سرخ‌پوست که پدر و مادرش را از دست داده بود، به بردگی می‌گیرند. نویسندگان و تاریخ‌نگاران آمریکایی اعتراف کردند که این نوجوان سرخ‌پوست، برای مهاجران غذا تهیه می‌کرد و شیوه کاشت ذرت، کدو، انواع حبوبات، صید ماهی و شخم‌زدن زمین را به آنان می‌آموخت. همچنین آنان را به چگونه حمام‌رفتن و شست‌وشوی خود از آلودگی و بوی بد تعفن راهنمایی می‌کرد.

این در زمانی است که «ملکه ایزابل» به اطرافیان‌ش فخر فروشی می‌کرد که در عمر خود، ۲ بار بدنش را شست‌وشو داده است! یک بار هنگام تولد و بار دیگر، هنگام ازدواج.

اروپایی‌ها برای نسل‌کشی سرخ‌پوستان، ۹۷ نوع بیماری مرگ‌بار را در بین آنها شیوع دادند: ۲۱ نوع آبله، ۴ نوع طاعون، ۱۷ نوع سرخچه، ۱۰ نوع آنفولانزا و ۲۵ نوع سل و دیفتری و وبا.

مهاجمان اروپایی برای شکار بومیان سرخ‌پوست، سربازان مخصوصی را آموزش داده و برای شکار آنها، تله کار می‌گذاشتند.

ترکیب نژادی مردم آمریکا، مطابق با آمار سال ۲۰۰۲:

سفیدپوست: ۸۱٪

سیاه‌پوست (آمریکایی‌های آفریقایی‌تبار): حدود ۱۳٪

زردپوست: حدود ۴٪

سرخ‌پوست آمریکایی: ۱٪

بومیان هاوایی و جزایر پاسفیک: ۰٫۲٪

بعد از تولد بچه، مسئولان بیمارستان به این بهانه که مادر، صلاحیت بزرگ‌کردن بچه را ندارد، بچه‌ها را از آنها گرفته و به مؤسسه‌های خیریه می‌دادند. با این حيله، از تولد سرخ‌پوستان جلوگیری کرده و تدریجاً نسل آنها را از بین می‌بردند.

پس از مدتی، ساکنان جدید قاره آمریکا تصمیم گرفتند فرهنگ ساکنان اصلی این سرزمین را از بین ببرند. برای این کار، اردوگاه‌هایی تأسیس کرده و فرزندان سرخ‌پوستان را به این اردوگاه‌ها می‌بردند.

به آنها مطالب دلخواه خود را آموزش می‌دادند تا آنها را از تعالیم‌شان جدا کرده و فرهنگ و تمدن خود را بر آنها تحمیل کنند. آنان به بهانه‌های مختلف، بچه‌ها را از خانواده‌ها جدا کرده و به این اردوگاه‌ها می‌بردند.

**«تئودور روزولت» رئیس‌جمهور امریکا، شجاعت
سربازانش را در این اتفاق‌ها تحسین، و به وجود
آنان افتخار کرد!**

او درباره کشتار بومیان چنین گفت: «حادثه
ساند. کریک (کُلرادو آمریکا) یک حرکت اخلاقی و
برای جامعه آمریکا سودمند بوده. از بین بردن
نژادهای پست، ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است.»

آنها قبل از حمله به ژاپن نیز گفتند: «جمجمه ژاپنی‌ها
به اندازه ۲ هزار سال از جمجمه ما آنگلو ساکسون‌ها
عقب‌مانده‌تر است!». طبق معمول، ماشین تبلیغات
آمریکا، پیش از حمله به ژاپن، این‌گونه جنگ روانی
وسیعی برای وحشی‌جلوه‌دادن ژاپنی‌ها به راه
انداخت.

آنها سپس به سراغ سایر ملل رفتند: ویتنامی‌ها را
مورچه سفید، سرخ‌پوستان را انگل، فیلیپینی‌ها را
حشره و اعراب و عراقی‌ها را سوسک و سوسمار
نامیدند.

سربازان آمریکایی، براساس این تحلیل، هیچ مانعی نمی‌دیدند که بخشی از اعضای بدن مورچه‌های سفید ویتنامی را به‌عنوان یادگاری نگه دارند یا برای دوستانشان کادو کنند. همان‌گونه که پدرانشان در جنگ جهانی دوم، جمجمه ژاپنی‌ها را یادگار نگه می‌داشتند.

در سال ۱۹۷۱ «هیو مانکه» رئیس بخش داوطلبان بین‌المللی اعزامی به ویتنام، هنگام حضور در کنگره آمریکا و ادای توضیحات، تأکید کرد سربازان آمریکا تصمیم جدی گرفته‌اند که ویتنامی‌های ساکن مناطق کوهستانی را یک‌به‌یک از بین ببرند. او گفت: «ما مشکل ویتنامی‌ها را حل خواهیم کرد؛ آن‌گونه که مشکل سرخ‌پوستان را حل کردیم».

ژنرال «مکسویل بایلور» نیز در سخنانی در کنگره آمریکا، ویت‌کُنْگ‌ها (مبارزان جبهه‌رهای بخش ملی) ویتنامی را سرخ‌پوست توصیف کرد و گفت: آنان از شپشی که در پوست سگ لانه می‌کند، بهتر نیستند.

اروپایی‌ها، سرخ‌پوستان را به‌عنوان برده به سایر کشورها می‌برده و می‌فروختند.

از مهم‌ترین مسائلی که با ورود اروپاییان به قاره
آفریقا رخ داده، شروع طاعون است. اما نکته
اینجاست که این بیماری فقط در میان سرخ‌پوستان
رواج پیدا کرده و خود اروپاییان به آن مبتلا
نمی‌شوند!

با رواج یافتن وبا و طاعون در میان سرخ‌پوستان،
تعداد زیادی از آنها از بین می‌روند. اروپاییان وقتی
که شهرهای سرخ‌پوستان را محاصره می‌کردند،
اجساد سرخ‌پوستانی را که در اثر طاعون می‌مردند،
به داخل شهرها می‌انداختند.

اما شیوه انتقال طاعون و وبا به سرخ‌پوستان
حیرت‌آور بوده: اروپایی‌ها ملافه‌ها و پتوهای آلوده به
وبا را به‌عنوان کمک، در میان سرخ‌پوستان تقسیم
می‌کردند و سرخ‌پوستان هم با اعتماد به آنها، پتوها
را می‌گرفتند. به‌این‌ترتیب پس از مدتی تعداد زیادی
از سرخ‌پوستان به این بیماری مبتلا و بعد هم کشته
می‌شدند.

بخش ۷

برخی آیات و روایات

۱. علامه طباطبایی (قدس‌الله‌سره):

به تجربه قطعی رسیده است که کاخ ستم، هرچه محکم باشد، پایدار نیست و زود یا دیر بر سر ستم‌کاران فرو خواهد ریخت. خدای متعال می‌فرماید: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ».

تعالیم اسلام، ص ۲۲۵

۲. فرزای از وصیت امام علی علیه‌السلام به امام حسن و امام حسین علیهما‌السلام:

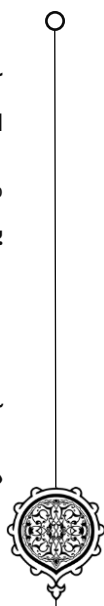
«كُنَّا لِلظَّالِمِ خَصْمًا وَ لِلْمَظْلُومِ عَوْنًا»؛ دشمن ظالم و یاور مظلوم باش.

نهج‌البلاغه، نامه ۴۷

۳. امام باقر علیه‌السلام:

هیچ‌کس را حقیر مشمار؛ شاید همان فرد، ولی خدا باشد.

بحار الأنوار، ج ۱۷، ص ۱۶۶

◆ منابع ◆

کتاب بریتانیا؛ نوشته تری دیری؛

کتاب آمریکا؛ نوشته تری دیری؛

ترجمه مهرداد توپسرکانی؛

کتاب تاریخ آمریکا؛ نوشته هاورد زین؛

ترجمه مانی صالحی علامه؛

کتاب عصر استعمارگری؛ نوشته دان ناردو؛

ترجمه مهدی حقیقت‌خواه؛

و ...

